

KONTAKA

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 362 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 15 ΓΕΝΑΡΗ 2005

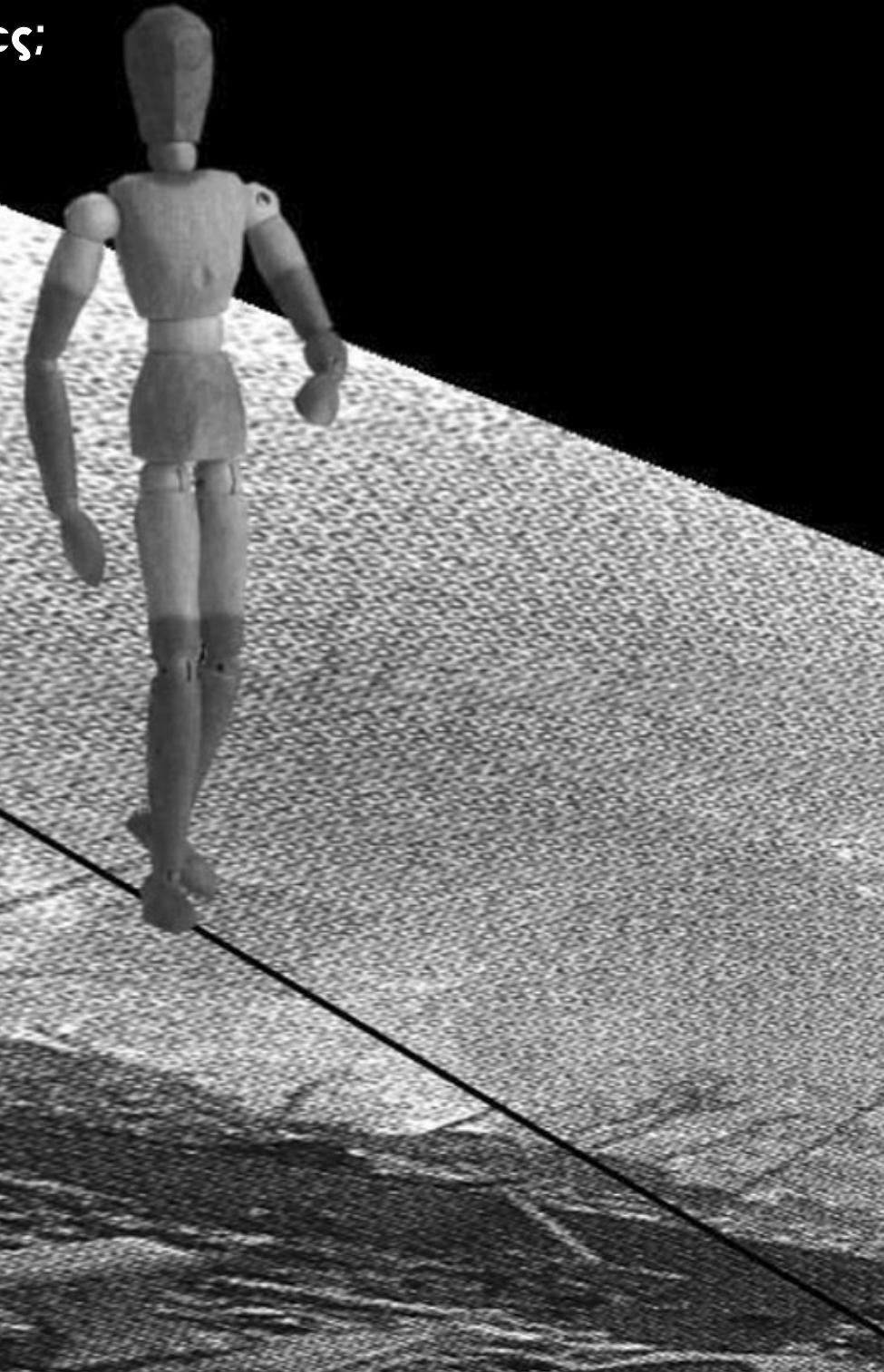
0.80 ΕΥΡΩ

**Τη Δευτέρα στο Εφετείο
Η αίτηση
αποφυλάκισης του
Χρ. Τσιγαρίδα**

**Συνέντευξη Τύπου των Κινήσεων Αλληλεγγύης
ΣΕΛΙΔΑ 9**

ΔΥΟ ΟΙ ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ

**Δειποί, μοιραίοι κι άβουλοι ή στο δρόμο περήφανοι,
αντιστεκόμενοι
και διεκδικούντες;**

ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

15/1: Ημέρα Μ.Λ.Κινηκ-Γιορτή ήλιου (Ινκάς) 15/1/1929: Γέννηση Μ.Λ.Κινηκ 15/1/1906: Γέννηση Αριστοτέλη Ωνάστη 15/1/1950: Δημοφήρισμα Κύπρου για ένωση με την Ελλάδα (96% Ναι) 15/1/1959: Κατάργηση οκάσ-Καθέρωση κιλού-μέτρου ως αποκλειστικών μονάδων μέτρησης στην Ελλάδα 15/1/1822: Η Αίτη γίνεται η πρώτη χώρα στον κόσμο που αναγνωρίζει την κυβέρνηση της Ελλάδας 15/1/1943: Εγκαίνια Πενταγώνου (ΗΠΑ) 15/1/1996: Παραίτηση Ανδρέα Παπανδρέου-Πρωθυπουργός ο Κώστας Σημίτης 15/1/1622: Γέννηση Μολιέρου 15/1/1965: Κυκλοφορία πρώτου άλμπουμ των Who («I can't explain») 16/1/1980: Εκτέλεση Σταμούλη-Πέτρου (17N) 16/1/1547: Ο Ιβάνος ο Τρομερός στέφεται ταύρος της Ρωσίας 16/1/1998: Θάνατος Δημήτρη Χορ 16/1/1992: Αθώωση Ανδρέα Παπανδρέου στο ειδικό δικαστήριο 16/1/1759: Εγκαίνια Βρετανικού Μουσείου 16/1/1970: Ο Μουσαμάρ Καντάφι πρωθυπουργός της Λιβύης 17/1/1824: Ο Πετρόμπερης Μαυρομιχλής σχηματίζει κυβέρνηση στην Τριπολιτσά και ο Κουντουριώτης στο Κρανίδι (δύο κυβερνήσεις ταυτόχρονα σ' ένα ασύντοτο κράτος!!!) 17/1/1899: Γέννηση Άλ Καπόνε 17/1/1706: Γέννηση Βενιαμίν Φραγκλίου 17/1/1991: Εναρξη της «Καταιγίδας της ερήμου» 17/1/1468: Θάνατος Σκεντέρημπετ (Γεωργίου Καστριώπτη) εθνικού ήρωα της Αλβανίας 17/1/1969: Κυκλοφορία του πρώτου άλμπουμ των Led Zeppelin (με τίτλο το όνομά τους) 17/1/1860: Γέννηση Αντον Τσέχοφ 17/1/1751: Θάνατος Tomaso Albinoni 17/1/1773: Κατάκτηση Αρκτικής (James Cook) 17/1/1377: Μεταφορά της πατακής έδρας από την Αβίνιον στη Ρώμη 18/1/1953: Εκλογή πρώτης ελληνίδας βουλευτού (Ελένη Σκούρα) 18/1/1962: Οι αμερικανοί ρίχνουν φυτοφάρμακα στο Βιετνάμ για ν' ανακαλύψουν τους Βιετκόγκ 18/1/1947: Ναυάγιο «Χειμάρρας»-Πνιγμός 70 δεμένων πολιτικών κρατουμένων 18/1/1989: Χτύπημα κατά αντιεστρατεία Παναγιώτη Ταρασσούλεα (17N) 18/1/1915: Γέννηση Βασιλη Τσιτσάνη 18/1/1984: Θάνατος Βασιλη Τσιτσάνη 18/1/1823: Το Ναύπλιο ορίζεται έδρα της ελληνικής κυβέρνησης 19/1/1943: Γέννηση Janis Joplin 19/1/1809: Γέννηση Edgar Allan Poe 19/1/1839: Γέννηση Πολ Σεζάν 19/1/1828: Θάνατος Αλέξανδρου Υψηλάντη (35 χρ.) 19/1/1870: Πρώτες γυναικείες χρηματιστές (Νέα Υόρκη) 20/1/1902: Γέννηση Ναζίμ Χικμέτ 20/1/1948: Δολοφονία Μαχάτμα Γκάντι 20/1/1996: Ο Γιάσερ Αραφάτ γίνεται ο πρώτος εκλεγμένος γερέτης των Παλαιστινίων (88,1%) 20/1/1920: Γέννηση Φεντερίκο Φελίνι 20/1/1984: Θάνατος Γιάννη Σκαρίμπα 20/1/1982: Γεννιέται το πρώτο «παιδί του σωλήνων» στην Ελλάδα 20/1/1988: Θάνατος Δώρας Στράτου (κόρη του Νικόλαου Στράτου, ενός εκ των έξι εκτελεσθέντων ως υπεύθυνων για τη μικρασιατική καταστροφή) 21/1/1793: Καρατόμηση Λουδοβίκου ΙΣΤ' 21/1/1924: Θάνατος V.I.Lenin 21/1/1950: Θάνατος George Orwell 21/1/1901: Θάνατος Τζουζέπε Βέρντι.

● Στο πλευρό των βαμβακοπαραγωγών οι βουλευτές της ΝΔ ●●● Άλλα και στο πλευρό της κυβέρνησης ●●● Και με τον χωροφύλαξ και με τον αστυφύλαξ ●●● Πρώτη ΠΑΣΟΚ μου δυμίζουν τούτα τα σουσούμια ●●● Τότε που η κυβέρνηση περιορίζεται στο εφικτό και το κόμμα αγωνίζεται μαζί με το λαό για το επιδυμητό ●●● (Εντάξει, ο «αείμνηστος» είχε χιούμορο) ●●● Πάντα, βέβαια, γινόταν το εφικτό ●●● Το οποίο απειχε παρασάγγας από το επιδυμητό ●●● Άλλα, οι βουλευτές εκεί, μπάστακες στο πλευρό του λαού, γίγαντες του επιδυμητού ●●● Οι επιδυμίες δεν κοστίζουν τίποτα όταν παραμένουν επιδυμίες ●●● Μετά χόρτασαν στις Μερτσέντες και τις Μπεμπέ και έγιναν πιο ρεαλιστές ●●● Αντί να ξημερωθείσανται στο πεζοδρόμιο, ξημερωθείσανται στα γραφεία των ισχυρών παραγόντων της κυβέρνησης ●●● Εκεί που εξασφαλίζονται τα υφισιουργεία ●●● Θα τα

καταφέρουν οι άμαδοι Νεοδημοκράτες να το παιξουν όπως οι Πασόκοι; ●●● Γιατί να μην τα καταφέρουν; Μήπως οι Πασόκοι ήξεραν όταν ξεκινούσαν; ●●● Ξύλο και των γονέων στη Νέα Σμύρνη το βραδάκι της Κυριακής ●●● Δεν μπορείς να πεις, το ελληνικό ποδόσφαιρο αναβαθμίστηκε ●●● Ο Ψωμιάδης έφυγε, ο Μπέος συνεχίζει τη μεγάλη παράδοση των αγνών και ανιδιοτελών εργατών του ελληνικού αδηλητισμού ●●● Άλλα να μη βλέπουμε μόνο τον Μπέο ●●● Μήπως είναι καλύτερος ο κυριλέ Κόκ-

καλης; ●●● Οσο για τα παιδιά που ανοίγουν τα μεν τα κεφάλια των δε, τί να πεις; ●●● Κρίμα ●●● Μόνο που με ευχολόγια δεν εξαφανίζεται ο εμφύλιος συμμοριοπόλεμος μέσα στους κόλπους της εργατικής νεολαίας ●●● Αν δεν ξανασταθεί στα πόδια του το εργατικό κίνημα, δεν δα σταματήσει αυτή η αδιλότητα ●●● Και βέβαια είναι «υγιώς σκεπτόμενος άνθρωπος» ο Χρυσόδουλος ●●● Γ' αυτό και δεν μπορεί να ανεχεί «τη χυδαιότητα, την ανημικότητα και τη βωμολοχία» ●●● Νοσταλγεί εκείνη την περίοδο που ο

◆ Στο 2,7% θα πέσει ο ρυθμός ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας το 2005 εκτιμά η Μέριλ Λιντς, η οποία αναθεώρησε προς τα κάτω και την εκτίμηση της για το 2004 (3,8% έναντι 4% που ήταν η αρχική εκτίμηση). Τί σημαίνει εκτίμηση της Μέριλ Λιντς; Σημαίνει σοβαρή και απαλλαγμένη από πολιτικές σκοπιμότητες εκτίμηση ενός διεθνούς χρηματιστηριακού οίκου, που έχει πελάτες μεγαλοκαπιταλιστές και τους ενημερώνει έγκυρα. Το αυτί του Αλογοσκούφη, όμως, δεν ιδρώνει. 4% λένε οι δικές του προβλέψεις (βλέπε σελίδα 3).

◆ Μωρέ μπράβο θράσος! Ο Πρωτόπαπας κατέθεσε στη Βουλή επίκαιρη ερώτηση με την οποία ρωτάει τους αρμόδιους υπουργούς πότε θα ανακοινώσουν την αύξηση του ΕΚΑΣ και αν προτίθενται να επιφέρουν αλλαγή-βελ-

■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ <<Κ>>

● Ο Κ.Γ. 200 ευρώ

ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Στη μνήμη της συντροφισσας Στέλλας Ιωαννίδη προσφέρουμε 200 ευρώ για την ενίσχυση των πολιτικών κρατουμένων. Σύντροφοι από τα Χανιά

τίωση στις εισοδηματικές κλίμακες χορήγησής του. Και γιατί, ρε μεγάλε, δεν το έκανε η δική σας κυβέρνηση πριν 9 μήνες; Αυτό, βέβαια, δεν απολαύσει τη σημερινή κυβέρνηση, αλλά εσείς είστε οι τελευταίοι που «δικαιούστε για να ομιλείτε». ◆ Σφραγισμένα είναι τα ελληνικά σύνορα για τους πρόσφυγες που έρχονται από τις

ζώνες του πολέμου και των μεγάλων πολιτικών και κοινωνικών συγκρούσεων. Σύμφωνα με τα στοιχεία που έδωσε στη δημοσιότητα η Υπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες, το πρώτο δεκάμηνο του 2004 έγιναν 3.744 αιτήσεις για τη χορήγηση πολιτικού ασύλου (αριθμός μικρότερος σε σχέση με τις δυο προηγούμενες χρονιές, που ήταν 8.178 και 5.664 αιτήσεις). Απ' αυτές εξετάσηκαν οι 3.495 και χορηγήθηκε πολιτικό ασύλο μόλις σε 11 πρόσφυγες, ενώ σε άλλους 22 αναγνωρίστηκε το ανθρωπιστικό καθεστώς (δεν χορηγείται άσυλο, αλλά δεν απελαύνονται, διότι αναγνωρίζεται ότι κινδυ-

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Σε κάθε περίπτωση θα κριθεί (ο Μαχμούντ Αμπάς) από τις πράξεις του μετά τις εκλογές. Θα κριθεί από τον τρόπο που θα καταπολεμήσει την τρομοκρατία και θα διαλύσει τις υποδομές της.

Αριελ Σαρόν

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

διαφαίνεται διέξοδος.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Αιμορραγούν οι ΗΠΑ στο Ιράκ, χάνοντας άνδρες και συμμάχους, καθώς η αντίσταση συνεχίζει τα σφοδρά χτυπήματα εναντίον των δυνάμεων κατοχής και των συνεργατών τους στα σώματα ασφαλείας.

ΑΠΕ

Όταν οι ελαιοπαραγωγοί μιας χώρας δεν μπορούν να ζήσουν απ' τα κόπτια τους, ποιες κουφάλες δικαιούνται όχι μόνον να πλουτίζουν απ' τον ξένον ιδρώτα, αλλά κι από πάνω να τους κακίζουν (τους γεωργούς) και να τους φέγουν; Γιατί το στερεότυπο ιερωγός=φτωχός» είναι νομιμοποιημένο επί δεκαετίες για τους πάντες και σε τρέχουσα χρήση; Γιατί εκείνοι (και τα δύο κόμματα του δικοματισμού) που μπόλιασαν τους γεωργούς με τον καρκίνο των (κομματικοποιημένων) επιδο-

τήσεων, δικαιούνται κάθε χρόνο να ξεριζώνουν όσους αγρότες δύνανται; Λόγω μιας κάποιας «δυσλειτουργίας» του συστήματος.

Στάθης (Ελευθεροτυπία)

Γιατί έγινε και γίνεται τόσος ντόρος για 4 φωροδισεκατομμύρια δολάρια που μάζεψε ο κόσμος, (σ.σ για τις καταστροφικές πλημμύρες στην Ασία) ενώ ένας χρόνος στο Ιράκ κοστίζει ως κατοχή 100 δισ. δολάρια;

Λιάνα Κανελλή

Αυτή κι αν είναι ασύλληπτη λογικής ιδέα. Εξαιρετικά προ-

χωρημένη. Συνεχής δωδεκάωρη λειτουργία των καταστημάτων, να μη μείνει κολυμπηθρόξυλο στην αγορά. Να παίζεται καθημερινά στους πεζόδρομους σε λαϊκή απογευματινή Αρθουρ Μίλερ «Death of a Salesman» φυσικά... (Θα τη λιανίσουν τη λιανική). Πόσο ν'

Ο πρώτος νεκρός εργάτης του 2005

Πριν συμπληρωθεί η πρώτη εργάσιμη εβδομάδα της νέας χρονιάς η εργατική τάξη της χώρας θρηνεί τον πρώτο νεκρό εργάτη. Ο 40χρονος Μάρκος Ντούλιας καταπλακώθηκε από βράχο μέσα στην υπό κατασκευή σήραγγα της Εγνατίας Οδού στη Θέση Μηλιά Μετσόβου.

Ο νεκρός εργάζόταν στην εταιρία «ΑΚΤΩΡ» του Μπόμπολα, η οποία έχει μετατρέψει τα εργοτάξια της περιοχής σε κάτεργα και έχει χρεωμένους δυο ακόμα νεκρούς. Τα μέτρα ασφαλείας είναι άγνωστες λέξεις για τα εργοτάξια της Εγνατίας. Εκείνο που μετράει είναι η δίψα των εργολάβων για κέρδη.

Ο πρώτος νεκρός του 2005 πήγε «τζάμπα και βερεσέ» που λένε. Ομως, οι συνθήκες του θανάτου του αποδεικνύουν πως κάθε άλλο παρά τζάμπα πήγε. Τζάμπα για τον ίδιο και την οικογένειά του, όχι δύμας για τους καπιταλιστές. Μπήκε να ελέγχει τη σήραγγα, μετά τη διάνοιξη με φουρνέλο και τον καθαρισμό με μηχανήματα. Καθώς βρισκόταν μέσα στη σήραγγα, αποκολλήθηκε βράχος από την οροφή και τον καταπλάκωσε. Και αυτό βαρτίστηκε εργατικό απύχημα, όπως και όλα τα προηγόμενα.

Αρχισε, λοιπόν, να γεμίζει η μακάβρια λίστα του 2005. Για το 2004 τα πρώτα στοιχεία του υπουργείου Εργασίας (ο κατάλογος δεν έχει ανακοινωθεί επίσημα) περιλαμβάνει 126 νεκρούς από «εργατικά απυχήματα», με τελευταίο τον 15χρονο εργάζομενο μαθητή Δημήτρη Καραγιάννη. Να ευχηθούμε να μην είναι το ίδιο μακρύς ο κατάλογος το 2005; Μια τέτοια ευχή θα ισοδυναμούσε με κοροϊδία, γιατί τίποτα δεν έχει αλλάξει στην πράξη.

■ Περικοπές δαπανών και πρόσθετα μέτρα στη διάρκεια του χρόνου

Προϋπολογισμός λάστιχο

Μπορεί ο Μητσοτάκης να έχει τις νεοφιλελεύθερες εμμονές του, καθώς μέχρι να πεθάνει θα προσπαθεί να δικαιώσει την πολιτική του της περιόδου 1990-93, αυτό δεν σημαίνει, όμως, ότι δεν πρέπει να τον παίρνουμε στα σοβαρά. Οταν προβλέπει ότι τα πράγματα στην οικονομία θα είναι χειρότερα το 2005 και καλεί την κυβέρνηση «να προχωρήσει αποφασιστικά σε διαρθρωτικές αλλαγές και βαθιές τομές που δεν τόλμησαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις», εκφράζει με τον πιο αυθεντικό τρόπο τη θελητη της ελλαδικής κεφαλαιοκρατίας, αλλά και την αγωνία για μια πολιτική διαχείρισης της οικονομίας που δεν θα βιθύσει τον ελληνικό καπιταλισμό σε βαθύτερη κρίση. Πίεση στην κυβέρνηση δεν ασκεί. Αντιθέτω, λειτουργεί σαν προπομπός, δημιουργώντας κλίμα και εθίζοντας τον ελληνικό λαό στην ιδέα ότι τα χειρότερα βρίσκονται μπροστά του.

Αλλωστε, ο Μητσοτάκης δεν λέει τίποτα διαφορετικό απ' αυτά που επισημαίνουν η Κομισιόν και ο αρμόδιος επίτροπος Χ. Αλμούνια. Καλοδεχούμενα είναι από την κυβέρνηση τα όσα λέει, γιατί αναλαμβάνει αυτός το ρόλο του «κακού», για να 'ρθουν μετά ως εξισορροπιστές οι Καραμανλής και Αλγοσκούφης.

Η κυβέρνηση έχει πολύ καλά ότι έχει ψηφίσει έναν καθαρά εικονικό προϋπολογισμό. Αν δει κανένας το Αναθεωρημένο Πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης (ΑΠΣΑ), που το υπουργείο Οικονομίας κατέθεσε στην ΕΕ στις 28 Δεκέμβρη, θα σκάσει στα γελια. Ιδού ποιο είναι το κεντρικό σενάριο του ΑΠΣΑ:

«Ο ρυθμός ανάπτυξης για τα επόμενα τρία χρόνια αναμένεται να φθάσει κατά μέσον όρο το 4% και να στηριχθεί στην αναμενόμενη επι-

τάχυνση των ιδιωτικών επενδύσεων, η οποία θα καλύψει το αναπτυξιακό κενό από την επιβράδυνση των δημοσίων επενδύσεων μετά την λήξη των Ολυμπιακών Αγώνων».

4% μέσος ρυθμός ανάπτυξης την επόμενη τριετία! Από ποιο πραγματικό δεδομένο αντλείται η αισιοδοξία; Ο ΣΕΒ στις δικές του εκτιμήσεις κάνει λόγο για επιβράδυνση των ιδιωτικών επενδύσεων, αλλά ο θαυματοπούς Αλγοσκούφης δεν κοταλαβαίνει από τέτοια. Σε ένα κρεσέντο επιστημονικής γελοιότητας, μάλιστα, το ΑΠΣΑ αναφέρει:

«Στην επίτευξη ρυθμού ανάπτυξης 4% θα συμβάλλει και η ιδιωτική κατανάλωση, ο ρυθμός αύξησης της οποίας αναμένεται να διατηρηθεί σε υψηλά επίπεδα, καθώς οι μισθολογικές αυξήσεις θα υπερβαίνουν τον πληθωρισμό»!!!

Ακόμα και ένας πρωτοετής φοιτήτης οικονομικής σχολής γνωρίζει πως η ιδιωτική κατανάλωση δεν μπορεί να συντηρήσει ψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης. Αυτούς μπορεί να τους συντηρήσει μόνο η παραγωγική κατανάλωση, δημόσιας και ιδιωτικής. Άλλωστε, με απλά εμπειρικά μέσα μπορεί να καταλάβει κανείς ότι οι σχετικά ψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης των τελευταίων χρόνων συντηρήθηκαν από την παραγωγική κατανάλωση, που είχε να κάνει με τα μεγάλα έργα και τις υποδομές των Ολυμπιακών Αγώνων. Το 2004, που τα περισσότερα έργα είχαν ολοκληρωθεί, αμέσως «γονάπισε» ο ρυθμός ανάπτυξης. Γιατί, άφαντε, δεν τον συντηρήσει η ιδιωτική κατανάλωση;

Πέραν τούτου, είναι τουλάχιστον πρόκληση να γίνεται λόγος για ψηλή ιδιωτική κατανάλωση λόγω... άνετων μισθολογικών αυξήσεων, όταν εκείνο που κυριαρχεί αυτή την περίοδο στο δημόσιο λόγο εί-

ναι η συζήτηση για ψαλδισμάτισμά και συντάξεων. Οταν η ίδια η Τράπεζα της Ελλάδας χτυπάει καμπανάκι για την υπερχρέωση των νοικοκυριών και αποκαλύπτει με τα στοιχεία της ότι τα νοικοκυριά συνάπτουν καταναλωτικά δάνεια όχι μόνο για να καλύψουν αύμεσες ανάγκες τους, αλλά και για να αποπληρώσουν προηγούμενα καταναλωτικά δάνεια.

Το αποκορύφωμα της γελοιότητας ο Αλγοσκούφης μας το κράτησε για το τέλος:

«Το ΑΠΣΑ περιλαμβάνει και ένα εναλλακτικό σενάριο, σε περίπτωση που το διεθνές περιβάλλον είναι λιγότερο ευνοϊκό από τις προβλέψεις του βασικού σεναρίου. Το εναλλακτικό σενάριο προβλέπει ρυθμό ανάπτυξης 3,3%»!!!

Είναι φανερό πως πρόκειται για ένα σχέδιο στο χαρτί. Εγραφαν μερικά νούμερα και τα 'στειλαν στην ΕΕ έτσι για να βγουν από την υποχρέωση. Και αυτοί γνωρίζουν ότι έγραφαν πτωταρίες και η ΕΕ το ίδιο. Το παιχνίδι, άλλωστε, δεν παίζεται σ' αυτές τις γραφειοκρατικές διαδικασίες, αλλά στις διαδικασίες προεδοπίσης και επιτήρησης, οι οποίες θα συζητηθούν στο Ecofin την ερχόμενη εβδομάδα.

Θέλετε και άλλη απόδειξη; Δείτε την εγκύλιο για την εκτέλεση του προϋπολογισμού, που κοινοποίησε σε ασφαλιστικούς οργανισμούς και άλλους επιπτεύμενους φορείς. Αναφέρει χαρακτηριστικά η εγκύλιος:

«Η εγγραφή πίστωσης στον προϋπολογισμό για επιχορηγήσεις σε ασφαλιστικούς οργανισμούς και άλλους επιπτεύμενους φορείς, με αποτέλεσμα να επικρατήσει ένα τεράστιο μπάχαλο.

Την ίδια τύχη θα έχουν ακόμα και οι πιστώσεις για επιχορηγήσεις σε ασφαλιστικούς οργανισμούς από την προϋπολογισμό λάστιχο. Η προσοχή της θα εστιαστεί στο σκέλος των δαπανών που θα κλάψουν μανούλες. Οι κάθε ειδούς κοινωνικές δαπάνες θα ξαναζητηθεί ως έχει. Σε ό,τι αφορά τα έσοδα δεν μπορεί να κάνει και πολλά πράγματα. Αντε να αυξήσει λίγο ακόμα τους έμμεσους φόρους και να κυνηγήσει περισσότερο τους λεγόμενους μικρομεσαίους, ξεχωρίζοντας όσα τους έταζε προεκλογικά. Η προσοχή της θα εστιαστεί στο σκέλος των δαπανών που θα κλάψουν μανούλες. Οι κάθε ειδούς κοινωνικές δαπάνες θα πετσοκοπούν ανελέητα, για να μπορέσει το έλλειμμα να συγκρατηθεί κάπως (και όχι βέβαια να πέσει στο 2,8%, όπως γράφει ο προϋπολογισμός).

Πίσω απ' αυτή τη διατύπωση κρύβεται μια ολόκληρη πολιτική περικοπής των επιχορηγήσεων προς ασφαλιστικούς οργανισμούς και λοιπούς επιχορηγήμενους φορείς, οι οποίοι θα πρέπει να εξαντλήσουν τα ταμειακά τους υπόλοιπα και να προχωρήσουν ακόμα και σε εκπομπές περιουσιακών στοιχείων. Και βέβαια, η αναφο-

ρά στα «διδιά έσοδα της κύριας δραστηριότητας των φορέων» υπονοεί αύξηση των τιμολογίων (π.χ. αύξηση εισιτηρίων). Μ' αυτό τον τρόπο οι φορείς αυτοί μπορεί να βγάλουν τη φετινή χρονιά, ταυτόχρονα όμως θα υπονομεύσουν το μέλλον τους. Γιατί η κρατική επιχορήγηση δεν δίνεται για να αντιμετωπίσει τον τρέχουσα ανάγκη, αλλά επειδή το κράτος έχει την υποχρέωση να επιχορηγεί φορείς που προσφέρουν κοινωφέλες έργα. Κόβοντάς τους την επιχορήγηση, επειδή τα μπορούν να βγάλουν τη χρονιά, ουσιαστικά τους σπρώχνει σε ένα φαύλο κύκλο ελειμμάτων.

Η εγκύλιος αυτή αποκαλύπτει με τον πιο παραστατικό τρόπο ότι η κυβέρνηση Καραμανλή έφτιαξε έναν προϋπολογισμό λάστιχο. Ενώ προϋπολογισμό που δεν έχει την υποχρέωση να αναφέρεται στον προϋπολογισμό της προηγούμενης περιόδου, και τους στοιχεία της επικρατήσει την προηγούμενης περιόδου σε ασφαλιστικούς οργανισμούς και άλλους επιπτεύμενους φορείς, με αποτέλεσμα να επικρατήσει ένα τεράστιο μπάχαλο ελλειμμάτων.

Γ' αυτό η κυβέρνηση

■ Irák

Στον αστερισμό των επιθέσεων

Τρεις βδομάδες πριν από τις ιρακίνες εκλογές της 30ής Γενάρη, η χώρα συνεχίζει να δονείται από τις επιθέσεις των ανταρτών που αυξάνονται ποσοτικά και ποιοτικά. Η εκτέλεση του οικονομικού διοχειριστή του κόμματος του Ιρακινού «πρωθυπουργού» ήγιαντ Αλάου την Κυριακή στη Βαγδάτη και του αντιπληρωτή αρχηγού της αστυνομίας της Βαγδάτης μαζί με το γιο του τη Δευτέρα, που ήρθαν σε συνέχεια της εκτέλεσης του κυβερνήτη της Βαγδάτης την περασμένη βδομάδα, αποδεικνύοντας ότι οι αντάρτες μπορούν να χτυπήσουν στόχους «υψηλού επιπέδου» μέσα στην καρδιά του Ιράκ.

Παράλληλα, στο Ραμάντι σημειώθηκαν σκληρές συγκρούσεις με τον αμερικανικό στρατό την Τρίτη, που κράτησαν για πάνω από πέντε ώρες με αποτέλεσμα το θάνατο δεκάδων Αμερικανών στρατιωτών (128 σύμφωνα με τον ανταποκριτή του Μαρκαράτ Άλ Ισλάμ) και 57 ανταρτών. Ενώ στη Φαλούτζα, που μολις οι 8.500 από τους 85.000 πρόσφυγες που επέστρεψαν στην πόλη αποφάσισαν να μείνουν (σύμφωνα με την Υπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες), αντάρτες εκτόξευσαν ρουκέτες τόσο ενάντια

στην αστυνομική διοίκηση στο κέντρο της πόλης, όσο και σε αμερικάνικα στρατόπεδα έξω από την πόλη τη Δευτέρα.

Συγκρούσεις και επιθέσεις, όμως, αναφέρθηκαν και σε πολλές άλλες πόλεις: τη Βασόρα στο νότο, τη Χιτ στη δύση, το Τιγκρίτ και τη Μπακούμπα

στο σουνιτικό τρίγωνο, τη Λατιφίγια, τη Γουσουφίγια και άλλου. Πράγμα που έκανε τον Αλάου να παραδεχτεί για πρώτη φορά ότι θα υπάρξουν περιοχές στο Ιράκ που δε θα γίνει δυνατό να διεξαχθούν οι εκλογές και να αυξήσει κατά 2 δισ. δολάρια την επιχορήγηση στον στρατό των Κουίσλινγκ

για την αύξηση της δύναμής του από 100 σε 150 χιλιάδες άντρες.

Οσο πλησιάζει ο καιρός για τις εκλογές τόσο πιο ζόρικα γίνονται τα πράγματα για τους κατακτητές και τους συνεργάτες τους.

■ Παρέλυσε η παραγωγή πετρελαίου

Για «ολοκληρωτικό πόλεμο εναντίον της πετρελαϊκής βιομηχανίας του Ιράκ» κατηγόρησε τους αντάρτες ο ιρακινός υπουργός πετρελαίου σε συνέντευξή του στο τηλεοπτικό κανάλι «Άλ Αραμπίγια». Το μεγαλύτερο πρόβλημα εντοπίζεται στο βόρειο Ιράκ όπου η παραγωγή, η διύλιση και η εξαγωγή πετρελαίου έχουν σταματήσει από τα συνεχή σαμποτάζ στις εγκαταστάσεις παραγωγής και μεταφοράς. «Το σύστημα έχει ουσιαστικά σταματήσει να λειτουργεί. Ελπίζουμε ότι σε μια βδομάδα θα επαναλειτουργήσουν τα διυλιστήρια, αλλά θα χρειαστεί περισσότερος χρόνος για να ξαναρχίσουν οι εξαγωγές, δηλωσε την περασμένη Δευτέρα ο αρμόδιος υπουργός. Η εξαγω-

γή πετρελαίου από τα στρατηγικής σημασίας κοιτάσματα γύρω από το Κιρκούκ γίνεται μέσω του αγωγού που καταλήγει στο τουρκικό λιμάνι Τσεχήν. Όμως η λειτουργία του αγωγού αυτού έχει σταματήσει από τις 18 του Δεκέμβρη που ανατινάχτηκε από τους αντάρτες, γιατί οι φθορές που έχει υποστεί δεν έχουν αποκατασταθεί ακόμη, όπως άλλωστε συμβαίνει γενικά με τις πετρελαϊκές εγκαταστάσεις που γίνονται στόχος των ανταρτών, καθώς τα συνεχή σαμποτάζ εμποδίζουν τις εργασίες αποκατάστασης, με αποτέλεσμα να βαθαίνει η ενεργειακή κρίση στη χώρα.

Ο δοτός ιρακινός πρωθυπουργός ήγιαντ Αλάου δήλωσε την περασμένη Τετάρτη ότι οι απώλειες εσόδων από τις επιθέσεις των ανταρτών στην πετρελαϊκή υποδομή και στο βυτιοφόρο που μεταφέρουν προϊόντα πετρελαίου στο Ιράκ έπερνούν τα 10 δις δολάρια. Ουσιαστικά η παραγωγή πετρελαίου έχει περιοριστεί στο νότιο Ιράκ, όπου η κατάσταση είναι πιο ομαλή, και οι εξαγωγές γίνονται μόνο από το λιμάνι της Βασόρα. Τους επόμενους μήνες οι απώλειες εσόδων από τις εξαγωγές πετρελαίου θα αυξηθούν περισσότερο, γιατί το θέσιμο εκτός λειτουργίας των μονάδων παραγωγής στο βόρειο Ιράκ αναγκάζει την ιρακινή κυβέρνηση να μειώσει κατά 10% τις εξαγωγές πετρελαίου από το νότιο Ιράκ από την 1η του Φεβρουαρίου μέχρι το τέλος Ιουνίου, για να καλυφθεί ένα μικρό μέρος των ενεργειακών αναγκών της χώρας, όπου τα περισσότερα σπίτια έχουν ηλεκτρικό ρεύμα μόλις 3 ώρες την ημέρα.

■ Σκληρή η πραγματικότητα

Μόλις τρεις βδομάδες πριν από τις εκλογές στο Ιράκ, ο στρατηγός Τόμας Μετζ, διοικητής των χερσαίων αμερικανικών δυνάμεων στο Ιράκ, έδωσε συνέντευξη τύπου στην οποία ανακοίνωσε ότι μόνο 4 από τις 18 επαρχίες του Ιράκ δεν είναι ακόμη αρκετά ασφαλείς ώστε να διεξαχθούν ομαλά οι εκλογές της 30ής του Γενάρη και ότι κλιμακώνονται οι στρατιωτικές επιχειρήσεις για να γίνουν οι περιοχές αυτές ασφαλέστερες. Πρόκειται για τις επαρχίες της Άλ Αραμπάρ, που περιλαμβάνει τη Φαλούτζα και το Ραμάντι, τη Νινεβί, που περιλαμβάνει τη Μοσούλη, της Σαλαχαντίν, που περιλαμβάνει την Τιγκρίτ, και της Βαγδάτης. Η αναλογία 4 προς 18 εξυπηρετεί βέβαια την αμερικανική προπαγάνδα, μόνο που οι αριθμοί δεν μπορούν να αποκρύψουν τη σκληρή για τους κατακτητές πραγματικότητα. Ο αμερικανός στρατηγός αποσιώπησε ότι συνολικά οι τέσσερις αυτές επαρχίες αντιπροσωπεύουν περισσότερο από το μισό του πληθυσμού. Ακολούθησαν οι θεαματικές επιθέσεις των ανταρτών στην Μέση Ανατολή. Οι υπολογισμοί μου – πιθανόν συντηρητικοί, γιατί γίνονται πολλές βίαιες ενέργειες για τις οποίες δεν μαθαίνουμε ποτέ – λένε ότι τους τελευταίους 12 μήνες έχουν γίνει τουλάχιστον 190 επιθέσεις αυτοκτονίας, μερικές φο-

«Σ' αυτό το βάλτο του θανάτου, των φευδών και των φρικαλεοτήτων, πιάνει το μάτι μας το φάντασμα του Βιετνάμ»

Mε τον παραπάνω τίτλο δημοσιεύτηκε στη βρετανική εφημερίδα «Independent» (28/12/04) ένα εξαιρετικά ενδιαφέρον άρθρο – απολογισμός της χρονιάς που πέρασε του παλαιμάχου και ειδικού στο μεσαντολικό δημοσιογράφου Ρόμπερτ Φίσκ, από το οποίο παραθέτουμε μερικά αποσπάσματα, μέσα από τα οποία δίνεται μια αρκετά σαφής εικόνα της σημερινής κατάστασης στο Ιράκ.)

Ποιος το είπε και πότε; «Ο λαός της Αγγλίας έχει οδηγηθεί στη Μεσοποταμία σε μια παρίδα από την οποία είναι δύσκολο να ξεφύγει με αξιοπρέπεια και τιμή. Έχει παρασυρθεί σ' αυτήν από μια συνεχή απόκρυψη πληροφοριών. Τα ανακοινώθηκαν της Βαγδάτης είναι αργοτπορημένα, ανειλικρή και ελλιπή. Τα πράγματα είναι πολύ χειρότερα απ' ό, τι μας λένε, η διοικηση μας πιο μοτωβαρμένη και ανεπαρκής απ' ό, τι η κοινή γνώμη γνωρίζει. Δεν είμαστε σήμερα μακριά από μια καταστροφή».

Απάντηση: Ο λώρενς της Αραβίας στους Σάντει Τάιμς τον Αύγουστο του 1920. Κάθε λέξη του ισχύει και σήμερα. Είπαμε φέματα για τα

ρές δύο την ημέρα. Πώς συμβαίνει αυτό; Υπάρχει κανένα σουπερμάρκετ βομβιστών αυτοκτονίας; Τι έχουμε κάνει και δημιουργήσαμε αυτή την πρωτοφανή βιομηχανία; Κάποτε στο Λιβανό γινόταν μια επίθεση αυτοκτονίας το μήνα. Στην Παλαιστίνη και το Ισραήλ μια φορά τη βδομάδα. Τώρα στο Ιράκ κάθε μέρα, ακόμη και δυο φορές την ημέρα.

Τα αμερικάνικα στρατεύματα στέλνουν στην πατριδα τους όλο και πιο πολλές φρικιαστικές ιστορίες δολοφονίας πολιτών στο Ιράκ. Για παράδειγμα, η κατάθεση του αμερικανού λοχία Τζίμι Μάσεϊ στην καναδική επιπτροπή, που θα αποφασίσει αν θα του χορηγήσει καθεστώς πρόσφυγα στον Καναδά. Ο Τζίμι Μάσεϊ, μεταξύ άλλων, κατέθεσε ότι αυτός και οι συμπολεμιστές του σκότωσαν περισσότερους από 30 άντρους αντρες, γυναίκες και παιδιά...

Όλα αυτά είναι μέρος της «απόκρυψης πληροφοριών». Χρειάστηκε να περάσουν μήνες για να βγουν στη δημοσιότητα τα βασανιστήρια και οι εξευτελισμοί στις φυλακές Αμπού Γκράιμπ, παρόλο που ο Διεθνής Ερυθρός Σταυρός είχε ενημερώσει τις αμερικά-

νικές και τις βρετανικές αρχές. Χρειάστηκε να περάσουν μήνες για να απαντήσει η βρετανική κυβέρνηση στους αποτρόπαιους ξυλοδαρμούς – και το θάνατο ενός – ανυπεράσπιτων Ιρακινών στη Βασόρα από βρετανούς στρατιώτες. Τους πρώτους εφτά μήνες της χρονιάς που πέρασε, οι αρχές επέμεναν ότι «έλεγχαν» ακόμη το Ιράκ, παρόλο που άποταν ταξιδεψαν 70 μίλια νότια της Βαγδάτης τον Αύγουστο βρήκαν όλα τα φυλάκια ελέγχου εγκαταλειμμένα και στους αυτοκινήτοδρομούς σκόρπια απομεινάρια από καμένα αμερικανικά φορτηγά και αστυνομικά αυτοκίνητα.

Δεν μας έχουν πει ακόμη πέδοι πολίτες σκοτώθηκαν από την αμερικανική επίθεση στη Φαλούτζα. Ο ισχυρισμός των Αμερικανών ότι σκότωσαν περισσότερους από 1000 αντάρτες – μόνο αντάρτες, σημειώστε το, ούτε ένα πολίτη – είναι παράλογος. Ακόμη δεν είμαστε ελεύθεροι να μπούμε στην πόλη. Ούτε, με δεδομένο το ότι οι αντάρτες ακόμη φοίνονται να βρίσκονται εκεί, είναι πιθανόν να μπορέσει κάποιος να το κάνει. Γιατί τα αμε

Ισως το πιο εύστοχο σχόλιο για την ισχυ του Μαχμούντ Αμπάς (γνωστού και με το ψευδώνυμο Αμπού Μάζεν) να προέρχεται από την ιστοριαλή πλευρά. Συγκεκριμένα από έναν ιστοριαλόν υπουργό που δήλωσε την περασμένη Δευτέρα στο BBC, ότι η μετριοπάθεια κρίνεται στην πράξη και όχι στα λόγια, καλώντας τον Αμπάς να κάνει αυτό που δεν τολμήσει να κάνει ο προκάτοχός του. Να διαλύσει τις «τρομοκρατικές οργανώσεις», δηλαδή να περάσει απ' τη φραστική καταδίκη της ένοπλης Ιντιφάντα στην έμπρακτη καταστολή της.

Εκεί είναι που θα κριθεί και η ίδια η τύχη του Αμπάς κι ας μην ξαφνιαστούμε αν δούμε το σημειωνό «μετριοπάθη πολιτικό» να έχει την ίδια μοίρα με τον Αραφάτ. Να τον πετάξουν κι αυτόν στον κάλαθο των αχρήστων. Εκτός κι αν αποφασίσει να κάνει το αδιανότο. Αφού πρώτα πάρει μερικά ψήφουλα απ' τους Σιωνιστές, να επιχειρήσει να διολύσει τις ένοπλες ομάδες που βρίσκονται ακόμα και μέσα στους κόλπους του κόμματός του. Λυτό όμως – που δεν το κατόρθωσε ακόμα κι ο ίδιος ο Αραφάτ – θα σημάνει και το τέλος του σαν πολιτικού. Γιατί ο Αμπάς δεν έχει ακόμα νομιμοποιηθεί στα μάτια του Παλαιστινιακού λαού ως ο διάδοχος του Αραφάτ, παρά το γεγονός ότι η άλη πολιτική του παρουσία βασίζεται στα χνάρια του Αραφάτ, ακόμα κι αν το ποσοστό που συγκέντρωσε στις εκλογές έφτασε στο 62,32%. Ποσοστό κάτω του στόχου του 70% που είχαν θέσει Παλαιστίνιοι οι ξωματούχοι πριν από τις εκλογές.

■ Κάθηπικη νίκη

Ομως αυτό το ποσοστό απέχει παρασύγγας απ' την πραγματικότητα. Γιατί δεν είναι τίποτ' άλλο παρά ένα πανιδι με τη στατιστική, που τόσο συνθίζεται γενικά στις εκλογές. Ο πίνακας με τα επίσημα αποτελέσματα, που δόθηκε από το ειδησεογραφικό πρακτορείο της Παλαιστινιακής Αρχής (WAFA) την περασμένη Δευτέρα, αποκαλύπτει την απάτη. Δεν είναι τυχαίο που η Παλαιστινιακή Αρχή αρνήθηκε να δώσει επίσημα ποσοστό αποχής στηριζόμενη στο γεγονός ότι η εκτίμηση του συνόλου όσων έχουν δικαίωμα ψήφου (1.800.000 άτομα) βασίζεται σε ιστοριαλή στοιχεία του 1996 που τα χαρακτηρίζει ανακριβή και ξεπε-

■ Παλαιστινιακές εκλογές

Το μαύρο, άσπρο

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ⁽¹⁾

ΠΟΛΙΤΕΣ ΜΕ ΔΙΚΑΙΟΜΑ ΨΗΦΟΥ ⁽²⁾	1.800.000
ΕΓΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙ ΣΤΟΥΣ ΕΚΛΟΓΙΚΟΥΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥΣ	1.120.000
ΣΙΩΝΙΣΤΕΣ	775.146
ΠΟΣΟΣΤΟ ΨΗΦΙΖΑΝΤΩΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΓΓΕΓΡΑΜΜΕΝΩΝ	69,21%
ΠΟΣΟΣΤΟ ΨΗΦΙΖΑΝΤΩΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΥΝΟΛΟΥ ΤΩΝ ΨΗΦΙΦΟΡΩΝ	43,06%
ΑΠΟΧΗ ⁽³⁾	56,94%

ΕΛΑΦΑΝ:

ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ	ΚΟΜΜΑ	ΨΗΦΟΙ	ΠΟΣΟΣΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΨΗΦΙΖΑΝΤΩΝ	ΠΟΣΟΣΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΥΝΟΛΟΥ
Μαχμούντ Αμπάς	Φασίζ	483.039	62,32%	26,84%
Μαυατιφάς Άλ-Μπαργκάντι	Ανεξάρτητος	153.516	19,80%	8,53%
Ταΐσέρ Χαλόντ	Δημοκρατικό Μέτωπο για την απελευθερία της Παλαιστίνης	27.118	3,50%	1,51%
Μπασάμ Άλ Σάμιν	Ανεξάρτητος	20.844	2,69%	1,16%
Αμπατέλ Χαλίλ Άλ Ασκάρ	Ανεξάρτητος	20.774	2,68%	1,15%
Σαχίρι Χαμαδίν Μπαράκες	Ανεξάρτητος	9.809	1,27%	0,54%
Αμπατέλ Καρίμ Εμπάτηρ	Ανεξάρτητος	5.874	0,76%	0,33%
ΑΙΚΥΡΑΛΛΕΥΚΑ		54.172	6,99%	3,01%
ΣΥΝΟΛΑ		775.146	100,00%	43,06%

Επωνυμούς:

(1): Επίσημα αποτελέσματα από την Κοινωνική Εκλογική Επιτροπή δημοσιεύτηκαν από το επίσημο αδησταρεψικό πρακτορείο της Παλαιστινιακής Αρχής, WAFA (10/1/05)
 (2): Το σύνολο των ψηφοφόρων βασίζεται σε εκτιμήσεις αλλά αμφισβήτηση από την Παλαιστινιακή Αρχή επιδιήθεται σε ιστορικά στοιχεία του 1996 και βουλεύεται ως ξεπερασμένο και ανακριβές.
 (3): Η Παλαιστινιακή Αρχή αρνήθηκε να δώσει επίσημα ποσοστό αποχής.

ΗΠΑ Τζίμιο Κάρτερ που παρενέβη το πρωί της Κυριακής στον ίδιο τον Σαρόν για να ληφθούν μέτρα διευκόλυνσης των ψηφοφόρων. Μπορεί τα μπλόκα (που χαλάρωσαν κάπως λόγω των εικλογών, καθώς οι Σιωνιστές δεν είχαν να κερδίσουν τίποτα από μια υψηλή αποχή που θα εμφανίζοταν σα νίκη της Χαμάς, της Τζιχάντ και του Λαϊκού Μετώπου, που μποϊκοτάρισαν τις εκλογές) να εμπόδισαν πολλούς να ψηφίσουν, όμως ας μην ξεχνάμε ότι πέρα απ' αυτά υπάρχει και ο μηχανισμός της Φωτάχ που σύμφωνα με καταγγελίες κινητοποιήθηκε δραστήρια κουβαλώντας ψηφοφόρους την τελευταία στιγμή, κάποιοι απ' τους οποίους δεν είχαν καν καταγραφεί στους εκλογικούς καταλόγους (ψηφίσαν μόνο με την ταυτότητά τους), ενώ λόγω της χαμηλότερης συμμετοχής απ' την αναμενόμενη η ψηφοφορία πραταθήκη για δύο ώρες.

Το χαμηλό ποσοστό συμμετοχής σχολιάστηκε ακόμα και από τον ιστοριαλόν τύπο. Οπως επισημαίνει η δημοσιογράφος της «Χαιρέτζ» Αμύρα Χας, «αυτό που έμεινε είναι να εξετάσουμε τους λόγους για τη χαμηλή συμμετοχή: 45% των πολιτών με δικαίωμα ψήφου. Η Παλαιστινιακή κοινωνία είναι εξαιρετικά πολιτικοποιημένη. Ετσι η αποχή ήταν επίσης πολύ πολιτική. Αποδεικνύει ότι το παλαιστινιακό κοινό δεν υποφέρει απ' την αυταπάτη σχετικά με το ποιος πραγματικά καθορίζει τη ζωή του. Δεν είναι ο Αμπάτο Μάζεν ή η Φωτάχ, αλλά η ιστοριαλή κυβέρνηση και ο αντιπρόσωπός της, ο στρατός. Σε κανένα σημείο τη μέρα των εικλογών δεν ήταν δύνατον να ξεχαστεί αυτό. Στο εκλογικό κέντρο της Τζαμπατάλιγια, ένα σχολείο που είχε χτυπηθεί στο παρελθόν από πυραύλους, στο Μπέιτ Λάχια, την αγροτική πόλη της Γάζας, που θερμοκηπία και οπορωφόρα δέντρα είχαν καταστραφεί υπό τις διαταγές του στρατού, στο εκλογικό κέντρο της Χαν Γιουνίς, που μπορούσε να το πλησιάσει κανείς μό-

νο μέσα απ' τα χαλάσματα που άφησε πίσω του ο στρατός όταν προστάτευε τους εποικισμούς του Γκας Κοττίφ και στο Τελ Σουλάν στη Ράιφα, όπου οι δρόμοι που καταστράφηκαν απ' τα ιστοριαλινά τανκς δεν έχουν ακόμα επισκευαστεί» (Χαρέτζ 12/1/05).

Το σήμερο είναι ότι ο Παλαιστινιακός λαός στην πλειοψηφία του δεν περίμενε με ενθουσιασμό τις εκλογές καθώς γνωρίζει ότι δεν πρόκειται να λύσουν οποιοδήποτε απ' τα μεγάλα προβλήματά του.

■ Συνεχίζεται η αντίσταση

Η νίκη του Αμπάς δε διαφοροποιήσει σε τίποτα τη στάση των ένοπλων ομάδων αντίστασης. Οι Ταξιαρχίες Μαρτύρων του Αλ-Ακάσα δήλωσαν ότι συνεχίζουν τον αγώνα με τον στρατιωτικό τους ηγέτη στη Τζενίν, Ζακαρία Ζουμπέντι, να δηλώνει: «Λοιπόν, θα διαλυθούμε όταν εκλείψει το αίτιο που μας γένησε, η ιστοριαλή κατοχή. Μέχρι τότε, κανείς δεν μπορεί να μου απαγορεύει να κατέχω αυτό το άπλο για την αναμένη ψηφοφορία πραταθήσεως» («Καθημερινή» 11/1/05). Ενώ η Χαμάς και η Τζιχάντ δήλωσαν ότι θα συνεργαστούν με τον Αμπάς αλλά θα συνείχουν την αντίσταση.

Οι επόμενες μέρες επιβεβαίωσαν τα λόγια τους. Καθώς οι Σιωνιστές συνέχισαν τις επιδρομές δολαροφόρων δύο Παλαιστινιακών στη Ραμάλα, ώρες μετά την επιδρομή τους με στρατό, τανκς και ελικόπτερα στη Λωρίδα της Γάζας, ένας ιστοριαλός στρατιώτης έπεφτε νεκρός και τρεις άλλοι τραυματίζονταν από μεγάλη έκρηξη σε εβραιϊκό εποικισμό, την ευθύνη της οποίας ανέλαβε η Τζιχάντ την Τετάρτη, ενώ την ίδια μέρα δύο μαχητές της Χαμάς έπεσαν νεκροί σε ανταλλαγή πυροβολισμών με τα ιστοριαλινά στρατεύματα. Κι αυτά τη στιγμή που οι Σιωνιστές σχεδιάζουν την κατεδάφιση 3000 παλαιστινιακών κατοικιών στη Ράιφα για να χτίσουν τάφρο που θα εμποδίζει την εισαγωγή άπλων της αντίστασης απ' τα αιγυπτιακά σύνορα, ενώ αξιωματούχοι του ιστοριαλού στρατού δήλωσαν την περασμένη Τετάρτη στη «Χαιρέτζ» ότι ακόμα και μετά την απόσυρση απ' τη Λωρίδα της Γάζας ο στρατός θα συνεχίσει τις επιχειρήσεις στο έδαφός της εάν παραστεί ανάγκη.

μηχανισμούς των υπερσύγχρονων αρμάτων μάχης Μπράντλεϊ με 9 αμερικάνους στρατιώτες νεκρούς, για να «ενιοχύσουν – όπως επισημαίνει σχετικό ρεπορτάζ του Ασοσοσίετεν (11/01) τις αιμφιβολίες αν μπορούν οι ιρακινές δυνάμει

Δυο επιλογές

Πρέπει να είναι κανείς εξαιρετικά αφελής για να πιστεύει ακόμη και τώρα, ότι έστω και ένα μικρό ποσοστό από τα όσα υποσχέθηκε προεκλογικά η ΝΔ μπορεί να υλοποιηθεί. Δέκα μήνες μετά την κυβερνητική (εν)αλλαγή βιώνουμε την οικτρή διάψευση των ελπίδων που ένα τμήμα του εργαζόμενου λαού εναπόθεσε στην ποδιά της ΝΔ που από Δεξιά αναβαθμίστηκε σε «μεσαίο χώρο». Διαψεύστηκαν οικτρά οι συνταξιούχοι, οι εργαζόμενοι, οι νέοι άνεργοι, τώρα και οι φτωχοί αγρότες.

Δεν είναι, όμως, μόνο η διάψευση των ελπίδων για κάποια βελτίωση της κοινωνικοοικονομικής κατάστασης της φτωχολογιάς. Δεν βιώνουμε απλώς μια στασιμότητα. Τα πάντα βαίνουν προς χειροτέρευση. Ο ελληνικός καπιταλισμός, μετά το σύντομο αναπτυξιακό καλοκαίρι που τροφοδοτήθηκε κυρίως από τα ολυμπιακά έργα, εισέρχεται ξανά στο χειμώνα μιας κρίσης που θα είναι πολικός, γιατί στην Ευρωλάνδη δεν έχει ακόμα συντελεστεί καμιά ανάκαμψη, για να τροφοδοτήσει -οριακά έστω- την εγχώρια παραγωγή και τις εξαγωγές.

Πρέπει να είναι κανείς κυριολεκτικά από άλλο πλανήτη, για να πιστέψει ότι οι συνέπειες αυτής της κρίσης θα μοιραστούν ισομερώς στην κοινωνία, στους πολίτες. Γιατί πίσω απ' αυτές τις φανταχτερές έννοιες, που έχουν γίνει πολύ της μόδας, κρύβεται η ταξική διαφοροποίηση, ο ταξικός διαχωρισμός. Αν σε εποχές ανάπτυξης οι εργαζόμενοι μπορεί να πάρουν ένα καλύτερο μεροκάματο, κάποιες καλύτερες κοινωνικές παροχές, σε εποχές κρίσης όλα τα κεκτημένα τίθενται υπό αίρεση. Τίποτα δεν θεωρείται δεδομένο. Ακόμα και τα πιο στοιχειώδη.

Σε περιόδους κρίσης, τότε που η πίτα μικραίνει, η μοιρασία γίνεται ακόμα πιο άδικη σε σχέση με πριν. Γιατί οι κεφαλαιοκράτες δεν περιορίζονται απλά στο να κρατίσουν ολόκληρο το δικό τους κομμάτι, αλλά βρίσκουν την ευκαιρία να αρπάξουν κι ένα τμήμα από το κομμάτι των εργαζόμενων. Το έργο αυτό το έχουμε δει πολλές φορές, γι' αυτό και δεν επιτρέπεται καμιά αυταπάτη, ότι αυτή τη φορά τα πράγματα μπορεί να είναι διαφορετικά.

Μπροστά σ' αυτή την κατάσταση, σ' αυτές τις προοπτικές, δυο επιλογές υπάρχουν. Ή στεκόμαστε δειλοί, μοιραίοι και άβουλοι και προσπαθούμε να τα κουτσοβολέψουμε με γλείψιμο και πλαστικό χρήμα (πόσοι, όμως, μπορούν να κουτσοβολευτούν έτσι και για πόσο ακόμα;) ή βγαίνουμε στο δρόμο και αντιστέκομαστε, παλεύουμε, διεκδικούμε.

Κάποια σπέρματα αντίστασης τα βλέπει κανείς καθημερινά. Εργάτες σε εργοστάσια που πάνε να κλείσουν, αγρότες, συνταξιούχοι. Είναι όμως τόσο απομονωμένες αυτές οι μικροεστίες αντίστασης, τόσο εύθραυστες, τόσο ανασφαλείς και χωρίς πίστη στις δυνάμεις τους, τόσο ευεπίφορες στη χειραγώηση, που δεν αντισυχούν καθόλου το σύστημα και τους διαχειριστές του.

Γι' αυτό και σε κρίσιμο ζήτημα αναδεικνύεται η ποιότητα των αγώνων. Η ταξική τους ανεξαρτησία, το ακινδεμόνευτο, η αδιαλλαξία, η ρήξη με τους κάθε είδους μηχανισμούς χειραγώησης του συστήματος η ανατολή μιας νέας συλλογικότητας.

■ Απορία αφελούς

Το λέει και το ξαναλέει ο υπουργός Γεωργίας Ε. Μπασιάκος, ότι η κυβέρνηση δεν συμφωνεί να δοδεί εδινική ενίσχυση στους βαμβακοπαραγωγούς. Μας το είπε, μας το ξαναέπει, το καταλάβαμε. Το γιατί δεν μας εξήγησε. Γιατί για παράδειγμα να παίρνουν τεράστιες εδινικές επιχορηγήσεις οι βιομήχανοι και να μη πάρουν οι αγρότες; Ποια λογική επιβάλλει αυτή τη διακριτική μεταχείριση; Την απάντηση, βέβαια, τη γνωρίζουμε, αλλά δέτουμε το αφελές ερώτημα, για να ψυλλιαστούν και οι πλέον ανυποψίαστοι πουύ βρίσκεται η ουσία του προβλήματος. Γιατί αποτελεί τουλάχιστον πρόκληση να κατηγορούνται οι αγρότες ως κρατικοδίαιτοι και επιδοτοδίαιτοι, όταν οι βιομήχανοι ξεκαλίζουν εκατομμύρια ευρώ κάθε χρόνο και επιδοτούνται από χίλιες δυο μπάντες (επιχορήγηση για επενδύσεις, φορολογικά κίνητρα, επιδότηση για πρόσληψη εργαζόμενων κ.λπ. κ.λπ.).

■ Ανθρωπιστική κατοχή

«Μακρόχρονη δα είναι η παραμονή των αμερικανικών στρατιωτικών δυνάμεων στη ΝΑ Ασία όπου έχουν ήδη αναπτυχθεί 15.600 πεζοναύτες για την υποστήριξη της ανδρωπιστικής βοήθειας. [...] Το αεροπλανοφόρο Λίνκολν έλαβε οδηγίες για επ' αόριστο παραμονή ανοιχτά της Σουμάτρας, το ίδιο και οι δυνάμεις των πεζοναυτών με κέντρο διοίκησης την Ινδονησία» («Έδυνος»).

Τώρα φαίνεται πιο καθαρά γιατί ο Μπους είχε ανακοινώσει την αποστολή ανδρωπιστικής βοήθειας προς τα δύματα του σεισμού και των τσουνάμι με τα ίδια περίπου λόγια που είχε ανακοινώσει την έναρξη του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας».

■ Πλούσιοι στα όπλα

Με διμήραμβικούς τόνους ανακοίνωσε ο υπουργός Πολέμου Σ. Σπηλιωτόπουλος μια σειρά νέα εξοπλιστικά προγράμματα που θα κοστίσουν 340 εκατομμύρια ευρώ για το διάστημα 2005-2011. Πρόκειται για... ψιλολόγια (τυφέκια, όλμοι, πολυβόλα), που δα γίνουν κυρίως στις ελληνικές πολεμικές βιομήχανίες. Τα χοντρά κονδύλια (μαχητικά αεροσκάφη κ.λπ.) δα

ανακοινωθούν σε άλλη φάση, όταν ολοκληρωθούν τα παζάρια με τα αμερικανικά και ευρωπαϊκά μονοπώλια. Το ελληνικό κράτος μπορεί να κόβει επιχορηγήσεις από κοινωφελείς οργανισμούς είναι όμως πάντα πλούσιο όταν πρόκειται για εξοπλιστικά προγράμματα.

■ Αρένα

Φαίνεται πως ο κύβος ερρίφθη και το συνέδριο του ΠΑΣΟΚ δα πραγματοποιηθεί τελικά στο διάστημα 3 με 6 Μάρτη. Αυτό τουλάχιστον αποφασίστηκε στη συνεδρίαση της γραμματείας του Εθνικού Συμβουλίου Ανασυγκρότησης (ΕΣΥΑΝ), την περασμένη Δευτέρα. Πώσοι δα είναι οι σύνεδροι; 4.000 στους οποίους δα προστεθούν τα 1.200 μέλη του ΕΣΥΑΝ, δηλαδή συνολικά 5.200! Μια ωραίοτατη κερκίδα κλακαδόρων γύρω από την αρένα όπου ο Γιωργάκης φιλοδοξεί να κυριαρχήσει κλείνοντας εκ των προτέρων συμφωνίες με τους βαρόνους του «όλου» ΠΑΣΟΚ (πληγ των ορφανών του σημιτισμού, που έχουν εκπέσει και από υποκόμητες). Πώς δα εκλεγούν οι κλακαδόροι; Οχι κατά οργάνωση, αλλά κατά δήμο. Δηλαδή, δα ψηφίσουν όχι μόνο τα μέλη, αλλά και οι φίλοι. Γ' αυτό και ο Γιωργάκης έστειλε προσωπικές επιστολές στους 1.000.000 ψηφοφόρους που τον είχαν εκλέξει στην προεδρία του ΠΑΣΟΚ. Αυτό σημαίνει «συμμετοχική δημοκρατία»: αρχηγός, βαρόνοι και κλακαδόροι.

■ Σοβαρότης μηδέν

Σκίζει από σοβαρότητα (αν

μη τι άλλο) η κυβέρνηση Καραμανλή. Ήταν ο υφυπουργός Οικονομικών Α. Ρεγκούζας που δήλωνε στην «Ελευθεροτυπία» (20.12.04) ότι ο προϋπολογισμός δα αντλήσει πρόσδετα έσοδα από τα «φρουτάκια» «τα οποία είμαστε υποχρεωμένοι μέσα στο 2005 να αντιμετωπίσουμε, γιατί η ρύθμιση της προηγούμενης κυβέρνησης οδήγησε τη χώρα στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο». Ο ίδιος υφυπουργός διέψευσε δημοσιεύματα εφημερίδων που μιλούσαν για νομιμοποίηση των «κουλοχέρδων», δηλώνοντας ότι η κυβέρνηση Καραμανλή δεν επενδύει στον τζόγο. Και αμέσως μετά, ο ίδιος πάντοτε Ρεγκούζας δήλωσε ότι εξετάζεται η επαναφορά του Ξυστού με διαχειριστή το κράτος. Προφα-

■ Ενοχη σιωπή

Τους κρεμούν από τις χειροπέδες μέχρι το σίδερο να τους κάψει τους καρπούς. Τους υποβάλλουν σε σεξουαλικά βασανιστήρια. Τους κλείνουν στην απομόνωση. Τους βασανίζουν μέχρι να ομολογήσουν και να παραδεχτούν την ενοχή τους. Τους κρατούν απομονωμένους χωρίς να τους έχουν απαγγείλει κατηγορίες.

Αυτές είναι μόνο μερικές από τις καταγγελίες στις οποίες προέβη Βρετανός δικηγόρος που κατάφερε μετά από πολλά βάσανα να συντηθεί με πελάτη του κρατούμενο στο κολαστήριο του Γκουαντάναμο. Είδατε μήπως καμία λόγια για μια μέρα στις εφημερίδες; Είδατε κυβερνήσεις να μιλούν για την παραβίαση των ανθρώπινων δικαιωμάτων; Είδατε τον ΟΗΕ να παρεμβαίνει; Είδατε τις λεγόμενες Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις να ξεσκηνώνουν τον κόσμο από τις φωνές; Τίποτα απολύτως. Σιγή ιχδύος. Ενοχη σιωπή. Η αστική κοινωνία έχει βιδιστεί στη βαρβαρότητα. Ο μεσαίωνας ζει και βασιεύει.

νώς, το Ξυστό δεν είναι τζόγος!

■ Τα καθά και συμφέροντα

Το 'χουν καθιερώσει. Κάθε τρία χρόνια τραβάνε κάποιες αγωγές στο ελληνικό δημόσιο, με τις οποίες ζητούν κάποια χοντρά φράγκα αναδρομικά, τις εκδικάζουν οι ίδιοι (Γιάννης κερνάει και Γιάννης πίνει), δικαιώνουν τον εαυτό τους και ενδιλακώνουν το παραδάκι. Ο λόγος για τους δικαστές και εισαγγελείς, οι οποίοι μέσω των ενώσεων τους ζητούν αναδρομικά που κυμαίνονται από 58.000 ευρώ μέχρι 201.000 ευρώ. Διότι λέει-παραβιάζεται ο νόμος όταν κάποια άλλα μεγαλοστελέχη του δημόσιου παίρνουν περισσότερα λεφτά απ' αυτούς. Δεν μπορεί -λένε- ο πρόεδρος του Αρείου Πάγου να παίρνει 5.200 ευρώ το μήνα και ο πρόεδρος της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών να παίρνει 10.270 ευρώ!

Οπως βλέπετε, για... ψιλοποσά μιλούν. Για μισθούς πάνω από ενάμισι εκατομμύριο δραχμές το μήνα, όταν χιλιάδες μεροκαμπιάρηδες παίρνουν 600 ευρώ το μήνα και έτσι και ζητήσουν παραπάνω οι δικαστές αποφαίνονται παγίως ότι οι απεργίες τους είναι παράνομες και καταχρηστικές. Είναι μάλλον περιπτό να πούμε ότι με τις αλλαγές που έγιναν με την τελευταία αναδεύρηση του Συντάγματος δεν αλλάξει τίποτα επί της ουσίας. Τις υποδέσεις που αφορούν διεκδικήσεις δικαστικών δικάζει πλέον ειδικό δεκαμελές δικαστήριο, αποτελούμενο από 4 δικαστές, τρεις δικηγόρους και τρεις καθηγητές πανεπιστημίου. Μια χαρά σύνθεση, για να υπάρχει και το άλλοδι ότι δεν δικάζουν αποκλειστικά οι ίδιοι τις υποδέσεις που αφορούν χρηματικές τους διεκδικήσεις.

■ Γελοίοι και επικίνδυνοι

Ποιος δα ασχολούνταν με έναν ψάλτη από το Μεσολόγγι, που έκανε μήνυση στη Δόμνα Σαμίου για μια εκπομπή με τα γνωστά αποκριάτικα αδυρόστομα τραγούδια, αν αυτός ο ψάλτης δεν είχε στη διάθεσή του και μια επαινετική επιστολή του Χριστόδουλου, στην οποία ο προκαθήμενος του ιεραπέτειο περνάει γενεές δεκατέσσερις αυτό το κομμάτι της παράδοσης; Ο Χριστόδουλος ήταν η είδηση και όχι ο Μεσολογγίτης ψάλτης. Η υπόδεση είναι κατ' αρχήν γελοία. Οχι μόνο γιατί τα «γαμοτράγουδα» κυκλοφορούν σε κασέτες και CDs εδώ και χρόνια, όχι μόνο γιατί αυτά τα αποκριάτικα τραγούδια αντλούνται από παραδοσιακές γιορτές που συνεχίζονται και έχουν γίνει και τουριστικές ατραξίδια σε αρκετά μέρη της Ελλάδας, αλλά και γιατί στη χώρα του Αριστοφάνη είναι επιεικώς γελοίο να μιλάμε για τα «γαμοτράγουδα» της Αποκριάς. Ομως, οι φορείς τέτοιων απόψεων δεν είναι μόνο γελοίοι. Είναι και επικίνδυνοι. Αναδίδουν ένα φασισμό μεσαιωνικού τύπου και δηλητηρίζουν τους πιστούς με αντιλήψεις που μπορούν να φτιάξουν ακόμα και τάγματα εφόδου, αν απλωθούν. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι τα τελευταία χρόνια ζούμε μια απογείωση του κάθε μορφής ανορθολογισμού και μέσα σ' αυτό το περιβάλλον αισθάνονται άνετα οι διάφοροι Χριστόδουλοι του «πατρίς-δρησκεία-οικογένεια».

■ Αρχές σε διατίμηση:

Σε άρδρο του «Πριν» (25.12.04) σχετικό με τις οικονομικές δυσκολίες που αντιμετωπίζει η εφημερίδα, διαβάσαμε τα εξής:

«Ο αστικός τύπος καλύπτει αυτή τη διαφορά (σ.σ. κόστους) με τις διαφημίσεις. Το Πριν όμως δεν παίρνει πάρα ελάχιστες. Χώρια όσες έχει αρνηθεί για λόγους αρχής (Ρικομέξ, εδελοντισμός Ολυμπιακών Αγώνων κ.ά.) με όχι ευκαταφρόντες συνέπειες».

Αλήδεια, σε ποια διατίμηση μπαίνουν οι αρχές για ένα έντυπο που δέλει να αποκαλείται επαναστατικό; Μπορεί για παράδειγμα να φιλοξενεί κρατική διαφήμιση, που αφορά προπαγάνδα του αστικού κράτους και απλά να αρνείται κάποιες πολύ ακραίες εκδοχές της; Η κρατική διαφήμιση για τα μεγάλα έργα ή για το τζόγο, δεν προσκρούει στις αρχές; Επειδή μιλάμε για αρχές, αυτές δεν μπορεί παρά να είναι αυστηρά ορισμένες. Θα δέλαμε να μάθουμε πώς τις ορίζει το «Πριν».

■ Αμά έχεις πλάτες

Νέα αναβολή δόμηκε στην εκδίκαση της υπόδεσης για τις αυδαίρετες κατασκευές του Κυριακού στο πεδίο του Αρεως. Ο λόγος; Ο δικηγόρος του «Πανελλήνιου» ισχυρίστηκε πώς οι εγκαταστάσεις αυτές χρησιμοποιήθηκαν ως προπονητήριο αδλητών για τους Ολυμπιακούς Αγώνες και το δικαστήριο ανέβαλε για να προσκομιστούν οι αποφάσεις της ΓΓΑ περί νομιμοποίησης αυδαίρετων κατασκευών (αλήδεια, γιατί δεν της είχε μαζί του ο δικηγόρος).

Αλιεύσαμε την ειδηση από την «Ελευθεροτυπία». Η Trade Union Congress (TUC), η Συνομοσπονδία των Βρετανικών Συνδικάτων δημοσίευσε μια μελέτη σύμφωνα με την οποία οι εργαζόμενοι εξαναγκάζονται να δουλεύουν υπερωρίες τις οποίες δεν πληρώνονται. 55.000 βιομηχανικοί εργάτες και χειριστές μηχανημάτων δουλεύουν περισσότερες από 5 ώρες απλήρωτων υπερωριών την εβδομάδα, ενώ οι υπαλλήλοι των συύπερ μάρκετ δουλεύουν 4-5 ώρες απλήρωτες υπερωρίες την εβδομάδα. Με την απλήρωτη υπερωριακή εργασία, λέει η μελέτη της TUC, κάθε εργαζόμενος χάνει περίπου 4.650 λίρες το χρόνο.

Διαβάσαμε επίσης στον Τύπο, ότι στη Γερμανία μετά τη «Volkswagen» και η «Audi» ζήτησε από τους εργαζόμενους να εργαστούν περισσότερες ώρες εβδομαδιαίως, χωρίς αύξηση μισθού. Στην Ελλάδα δεν έχουμε κάποια παρόμοια μελέτη (η ΓΣΕΕ και το Ινστιτούτο της περί αλλαγών τυρβάζουν), πρέπει όμως να θεωρείται βέβαιο πως το καθεστώς των απλήρωτων υπερωριών έχει επανελθει.

Επιστροφή στην απόλυτη υπεραξία

Και μόνο τους μετανάστες να υπολογίσουμε μπτορούμε να φανταστούμε πόσο όγρια θα είναι η πίεση των καπιταλιστών για απλήρωτες υπερωρίες. Στο εμπόριο και στις επιχειρήσεις εστίασης-αναψυχής είναι εδώ και χρόνια καθεστώς το απλήρωτο μισάρω (τουλάχιστον) στο τέλος του ωράριου, για καθαριότητα του χώρου εργασίας. Είναι πολύ πιθανό αυτό να γίνεται και στη βιομηχανία, ειδικά από τότε που οι υπερωρίες έγιναν πιο ακριβές για τους καπιταλιστές.

Οι ειδήσεις αυτές μας δίνουν αφορμή για μερικές σκέψεις σχετικά με τη φάση που διέρχεται ο καπιταλισμός σήμερα. Μια φάση που σηματοδοτεί τάση επιστροφής στις απαρχές της βιομηχανικής ανάπτυξης, τότε που δεν είχε ακόμα αναπτυχθεί η ταξική πάλη των εργατών και δεν είχε οδηγήσει στις πρώτες κατακτήσεις, στα πρώτα σπέρματα της λεγόμενης εργατικής νομιθεσίας.

Ο Καρλ Μαρξ είναι εκείνος που αποκριπτογράφησε την καπιταλιστική παραγωγή και παρουσίασε με επιστημονικό τρόπο το κρυμμένο μυστικό της, την παραγωγή υπεραξίας.

«Η παραγωγή υπεραξίας ή την απόκτηση κέρδους είναι ο απόλυτος νόμος αυτού του τρόπου παραγωγής» (Το Κεφάλαιο, τ. 1, σ. 640-641, ελλην. έκδοση). Η εργάσιμη μέρα χωρίζεται (άτυπα) σε δυο τμήματα. Στη διάρκεια του ενός τμήματος ο εργάτης «παράγει» τα μέσα συντήρησής του (το μισθό εργασίας), ενώ στη διάρκεια του άλλου τμήματος «παράγει» υπεραξία, η οποία μετατρέπεται σε κέρδος για τον κεφαλαιοκράτη (η διαδικασία μεταπροτήψης της υπεραξίας σε κέρδος είναι σύνθετη και δεν θα μας απασχολήσει εδώ).

Φυσικά, αυτά τα δυο τμήματα της ερ-

γάσιμης μέρας δεν διακρίνονται. Δεν υπάρχει κάποιο σημείο που να δείχνει ότι μέχρι εκείνη τη στιγμή ο εργάτης εργάζεται για το μισθό του και από εκεί και μετά εργάζεται για το κέρδος του αφεντικού. Γ' αυτό και μιλάμε για μυστικό της καπιταλιστικής παραγωγής.

Ομως, η σχέση ανάμεσα σ' αυτά τα δυο τμήματα της εργάσιμης μέρας ορίζει το βαθμό εκμετάλλευσης της εργατικής δύναμης, αυτό που ο Μαρξ όρισε ως ποσοστό της υπεραξίας. Αν για παράδειγμα στη διάρκεια ενός οχτάρου ο εργάτης εργάζεται τέσσερις ώρες για το μισθό του και τέσσερις για να παράξει υπεραξία, το ποσοστό της υπεραξίας είναι 100% (4/4X100%).

Ευνόητο είναι ότι οι καπιταλιστής προσπάθει να μεγαλώσει το ποσοστό της υπεραξίας.

Η πρώτη τάση που ισχύει στη διάρκεια ενός οχτάρου είναι η αύξηση του μισθού της εργάσιμης μέσω της επιμήκυνσης του εργασιουχού χρόνου. Αν για παράδειγμα το οχτάρο γίνεται εννιάρωρο, χωρίς να αλλάξει τίποτ' άλλο, το ποσοστό

νειδητοποιήσει όμεσα.

«Οταν λέμε ανέβασμα της παραγωγικής δύναμης της εργασίας εννοούμε εδώ γενικά μια αλλαγή στο προτέσσερο εργασίας, αλλαγή που συντομεύει τον κοινωνικό ανοικταίο χρόνο εργασίας για την παραγωγή ενός εμπορεύματος, έτσι που μια μικρότερη ποσότητα εργασίας αποχτάει τη δύναμη να παράγει μια μεγαλύτερη ποσότητα αξίας χρήσης...»

Εσωτερικό κίνητρο και μόνιμη τάση του κεφαλαίου είναι ν' ανεβάζει την παραγωγική δύναμη της εργασίας για να φτηναίνει τα εμπορεύματα και με το φτηναίμια των εμπορευμάτων να φτηναίνει τον ίδιο την εργάτη» (Κ. Μαρξ, σ. π., σ. 329-330 και 334).

Μολονότι η παραγωγή σχετικής υπεραξίας εξακολουθεί να

Μερικές αλήθειες για τη βαμβακοπαραγωγή

Αν ο πρώην υπουργός Γεωργίας Γ. Ανωμερίτης υιοθετούσε την έκθεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου το 2001 και την πάλευε στο Συμβούλιο των υπουργών Γεωργίας της ΕΕ, τότε οι βαμβακοπαραγωγοί θα εισέπραταν φέτος από 378 έως 400 δρχ./κιλό (ανάλογα με το αν έπαιρναν την τιμή στόχου ή την ελάχιστη τιμή). Θα μπορούσε να συμβεί αυτό, κάτιο από ορισμένες προϋποθέσεις, χωρίς να χρειαστεί να φύγει η Ελλάδα από την ΕΕ. Βλέποντας τα πράγματα κάτω απ' αυτό το πρίσμα, το αίτημα της ΠΑΣΓ για εξασφάλιση σε όλη την παραγωγή βαμβακιού τιμής 362 δρχ./κιλό είναι ένα πολύ δίκαιο αίτημα και μπορεί να ικανοποιηθεί μέσα στα πλαίσια της ΕΕ.

Ο υπουργός Γεωργίας Ε. Μπασιάκος τις τελευταίες ημέρες άρχισε να ψευδολογεί, κάνοντας λόγο για παράνομα παραχθέν βαμβάκι και για έντιμους και μη βαμβακοπαραγωγούς, προκειμένου να βιθύνει την αντίθεση που έχει αναπτυχθεί μέσα στους αγρότες σαν συνέπεια των διατάξεων του καταστροφικού κανονισμού και των καιρικών συνθηκών. Άλλα και σαν συνέπεια του ότι ο Ε. Μπασιάκος έδωσε τη δυνατότητα στους παραγωγούς να παραδίνουν εκτός από την δική τους παραγωγή και την παραγωγή άλλων τεσσάρων παραγωγών. Οταν έβαλε τη

διάταξη αυτή, είχαμε προβλέψει ότι θα μπει «άερος» στο σύστημα, γιατί δύνει τη δυνατότητα στους μεσίτες και στους μεγαλοαγρότες να φουσκώσουν την παραγωγή. Καλά θα κάνει, λοιπόν, ο Ε. Μπασιάκος να σταματήσει το παραμύθι για φουσκωμα της παραγωγής, που προήλθε από τους μικρούς βαμβακοπαραγωγούς.

Είχαμε προβλέψει ακόμη, ότι θα μείνει εκτός του συστήματος επιδότησης πραγματική παραγωγή και την ευθύνη θα φέρει ακέραια ο υπουργός Γεωργίας, όχι μόνο γιατί άνοιξε το δρόμο για το φουσκωμα της παραγωγής, αλλά και γιατί υιοθέτησε την παρανομη απόφαση του Ε. Αργύρη για πλαφόν στη στρεμματική απόδοση. Ανοιχτές είναι όλες οι εκδοχές για το βαμβάκι αυτό, όταν το Μάιο του 2005 θα συνεδριάσει η ΔΕΦΙ για να ορίσει την τελική ποσότητα που παράχθηκε στην Ελλάδα, ενώ έξαρτώνται και από τις σχέσεις που έχει οικοδομήσει ο Κ. Καραμανλής με τον πρόεδρο της Κομισιόν Μπαρόζο.

Το προηγούμενο χρονικό διάστημα, μη προβλέποντας τις εξελίξεις και όντας αρχέριος στη διαχείριση, δικαιολογούσε την παρανομία του αυτή επικαλούμενος απόφαση της πλειοψηφίας των ΕΑΣ (Ενωση Αγροτικών Συνεταιρισμών). Τις τελευταίες μέρες άλλαξε το παραμύθι και μιλάει για βαμβάκι που παράχθηκε από στρέμματα που δεν είχαν δήθεν δηλωθεί στο ψευτο-ΟΣΔΕ που έφτιαξε ο πρώην υφυ-

πουργός Γεωργίας Β. Αργύρης. Γιατί άλλαξε το παραμύθι του ο Ε. Μπασιάκος; Γιατί φράνεται ότι κάποιοι υπηρεσιακοί παράχγοντες τον ενημέρωσαν, ότι από τη σπηλή που παράχθηκε το βαμβάκι από στρέμματα ΟΣΔΕ καμία πλειοψηφία των ΕΑΣ δεν μπορεί να το αποκλείσει και ότι η ΔΕΦΙ (Διαχειριστική Επιτροπή Φυσικών Ινών) της ΕΕ θα το εντάξει στο σύστημα της κοινοτικής ενίσχυσης. Θα το εντάξει και για τον επιπλέον λόγο ότι δεν αναγνωρίζει πλαφόν στη στρεμματική απόδοση. Ανοιχτές είναι όλες οι εκδοχές για το βαμβάκι αυτό, όταν το Μάιο του 2005 θα συνεδριάσει η ΔΕΦΙ για να ορίσει την τελική ποσότητα που παράχθηκε στην Ελλάδα, ενώ έξαρτώνται και από τις σχέσεις που έχει οικοδομήσει ο Κ. Καραμανλής με τον πρόεδρο της Κομισιόν Μπαρόζο.

Ο Ε. Μπασιάκος εκμεταλλεύεται το γεγονός ότι οι βαμβακοπαραγωγοί της Μακεδονίας και της Θράκης δεν έχουν αποθέματα βαμβακιού, για να αναπτύξει τις θεωρίες του για έντιμους και μη αγρότες, αποσιωπώντας τους πραγματικούς λόγους. Οι βαμβακοπαραγωγοί των περιοχών αυτών δεν έχουν αποθέματα, γιατί δεν τους ευνόησαν οι καιρικές συνθήκες. Για να ανοίξουν όλα τα κουκούλια στις βαμβακιές χρειάζονται ζεστές μέρες το φθι-

νόπωρο, κάτιο που δεν συνέβη στις περιοχές αυτές, σε αντίθεση με τη Θεσσαλία και τη Βοιωτία. Στο πρόσφατο παρελθόν συνέβη και στη Μακεδονία και τη Θράκη να υπάρξει μεγάλη παραγωγή, λόγω καλών καιρικών συνθηκών, και τότε η πραγματική παραγωγή είχε ανελθει σε 1.35 εκατ. τόνους. Αυτή είναι η πραγματικότητα και ας σταματήσει τα παραμυθάκια του ο υπουργός, γιατί το μόνο που καταφέρνει είναι ότι να γίνεται καταγέλαστος στους αγρότες.

Κατά τη γνώμη μας, οι βαμβακοπαραγωγοί πρέπει να διεκδικήσουν τουλάχιστον 364 δρχ./κιλό για όλο το βαμβάκι, και ο κρατικός ή ο κοινοτικός πρύπολογισμός να καταβάλει το κονδύλι της συνυπευθυνότητας.

Ο Ε. Μπασιάκος ψεύδεται ασύστολα όταν λέει ότι δεν μπορεί να δώσει ενισχύσεις από τον κρατικό πρύπολογισμό, γιατί δήθεν απαγορεύεται από την κοινοτική νομοθεσία. Σύμφωνα με τον κανονισμό της Κομισιόν 1860/2004 και την παράγραφο 2 του άρθρου 88 της Συνθήκης της ΕΕ, προβλέπεται η εθνική ενίσχυση.

Για το ρόλο και τη δράση των «μπλε» αγροτοπατέρων της Λάρισας και της Μαγνησίας μιλήσαμε την προηγούμενη βδομάδα. Θα επαναλάβουμε μόνο ότι την προηγούμενη τριετία είχαν ταυ-

Λίγα λόγια για τη «διαφοροποίηση»

Εχουμε αναφερθεί επανειλημμένα στις συνέπειες της νέας ΚΑΠ (Κοινή Αγροτική Πολιτική) που θα είναι καταλυτικές τόσο για τους φτωχούς αγρότες όσο και για την αγροτική παραγωγή. Θα είναι καταλυτική, γιατί η κοινοτική ενίσχυση θα αποδεσμευτεί από τον όγκο της παραγωγής, στην αρχή σε αρκετά αγροτικά προϊόντα και στο τέλος σε όλα. Η νέα ΚΑΠ τέθηκε σε ισχύ, όσον αφορά τη λεγόμενη πολλαπλή συμμόρφωση και τη διαφοροποίηση, από την 1η Γενάρη του 2005.

Στο σύντομο αυτό σχόλιο θέλουμε να κάνουμε μερικές παρατηρήσεις πάνω στη λεγόμενη διαφοροποίηση. Τί είναι η διαφοροποίηση; Είναι η μείωση του ποσού της ενιαίας ενίσχυσης που θα καταβάλλεται στους αγρότες, που ανέρχεται στο 3% το 2005. Τί είναι η ενιαία ενίσχυση; Ας υποθέσουμε ότι ένας αγρότης την περίοδο 2000-2002 καλλιέργει ως βαμβάκι, στάρι και είχε πρόβατα. Απ' αυτά όλα εισέπερατε ένα ποσό από τον κοινοτικό πρύπολογισμό. Αυτό το ποσό λέγεται ενιαία ενίσχυση. Από το 2005 θα αρχίσει να κόβεται το 3%, ανεξάρτητα από το αν η ενιαία ενίσχυση ξεπερνάει τα 5000 ευρώ. Στις περιπτώσεις που η ενιαία ενίσχυση δεν ξεπερνάει τις 5000 ευρώ, θα επιστρέψεται η παρακράτηση αυτή το Σεπτέμβρη του 2006, ενώ η πα-

ρακράτηση θα γίνει μέχρι τον Ιούνη του 2005.

Θα γίνει άραγε η επιστροφή αυτή μέχρι το Σεπτέμβρη του 2006; Για να γίνει αυτό, θα πρέπει να δημιουργηθεί μια βάση δεδομένων για τα λεγόμενα δικαιώματα των αγροτών για κάθε καλλιέργεια τους και για τη συνολική ενιαία ενίσχυση. Ενώ για παράδειγμα από τους αγρότες που βάζουν φινιτοπωρινά στην παραγωγή την Ιούνη το 3%, είναι προβληματικό αν θα επιστραφεί το Σεπτέμβρη του 2006. Μέχρι τώρα δεν έγινε καμία προετοιμασία ούτε για τα δικαιώματα αύτων στην εργαζόμενη παραγωγή, στην ενιαία ενίσχυση. Ενώ για παράδειγμα από τους αγρότες που βάζουν φινιτοπωρινά στην παραγωγή την Ιούνη το 3%, είναι προβληματικό αν θα επιστραφεί το Σεπτέμβρη του 2006. Μέχρι τώρα δεν έγινε καμία προετοιμασία ούτε για τα δικαιώματα αύτων στην εργαζόμενη παραγωγή, στην ενιαία ενίσχυση.

Οσον αφορά τις επιστροφές έχουμε να παρατηρήσουμε το εξής. Στο παράρτημα 8 του βασικού κανονισμού 1782/2003 για την νέα ΚΑΠ προβλέφτηκε ότι το συνολικό ποσό από την παρακράτηση θα ανέλθει το 2005 σε 45.4 εκατ. ευρώ, το 2006 σε 60,6 εκατ. ευρώ και τα επόμενα χρόνια (από το 2007 έως το 2013) σε 75,7 εκατ. ευρώ. Προβλέφτηκαν αυτά τα ποσά παρακράτησης χωρίς να υπάρχει βάση δεδομένων για τα δικαιώματα και για την ενιαία ενίσχυση. Είναι, λοιπόν, φανερό ότι τα ποσά αυτά είναι επισφαλή. Τί θα συμβεί στην περίπτωση που τα ποσά αυτά δεν φτάσουν; Θα μειωθούν τα ποσά της επιστροφής που θα δίνονται μετά από ενάμιση χρόνο.

Λόγω πληθώρας ώλης, η συνέχεια της έρευνας «Έτσι καταπάτησαν τα δάση» αναβάλλεται για το επόμενο φύλλο.

Αυτές τις μέρες τα Μέσα Μαζικής Απαροτηληροφόρησης (και όχι μόνο) συντονισμένα εντείνουν την ιδεολογικοπολιτική τους επιθέση ενάντια στους βαμβακοπαραγωγούς, με προφανή στόχο να τους εκθέσουν και δυσφημίσουν στα μάτια των εργαζόμενων των πόλεων, που ελόχιστα γνωρίζουν για τη βαμβακοκαλλιέργεια και την αγροτική παραγωγή. Ισχυρίζονται, λοιπόν, ότι η βαμβακοκαλλιέργεια επιβαρύνει περισσότερο το περιβάλλον απ' ότι άλλες καλλιέργειες (με την υπερβολική κατανάλωση άζωτουχων λιπασμάτων και νερού), ότι οι βαμβακοπαραγωγοί αποφεύγουν (λόγω οκνηρίας άρσης;) να στραφούν σε άλλες αναγκαίες και προσδοκόρρες καλλιέργειες, ότι παράγουν ένα προϊόν που έχει χαμηλή εμπορική τιμή και το κάνουν αυτό για να εισπράττουν μεγάλες κοινοτικές ενισχύσεις, ότι υπάρχουν πάρα πολλοί αγρότες μπατακτήσης που «πανωγράφουν», ότι υπάρχουν εναλλακτικές καλλιέργειες που δεν τις προτιμούν οι βαμβακοπαρα

■ Προκαλεί το υπουργείο Ανάπτυξης ενώ

Η ακρίβεια καλπάζει

Υπάρχει ή δεν υπάρχει ακρίβεια στην αγορά; Αν πάτε σε ένα σούπερ μάρκετ και ρωτήσετε τον κόσμο που ψωνίζει και ξέρει τις τιμές, μπορεί να σας πει με ακρίβεια πόσο ακρίβηναν με το κελημέρα της νέας χρονιάς οι τιμές σε βασικά ειδη πρώτης ανάγκης. Αν δώσετε βάση στα όσα ανακοινώνει το υπουργείο Ανάπτυξης, θα πρέπει να πιστέψετε ότι έχουμε ήδη συγκράτηση των ανατιμήσεων, χάρη στην πολιτική της κυβέρνησης Καραμανλή.

Ο ορμόδιος υπουργός Δ. Σιούφας είναι πτωνηρός. Δεν αρνείται ότι υπάρχει πρόβλημα, αλλά το φορτώνει στις διεθνείς τιμές των καυσίμων. Αντίθετα, ο πολυτράγμων και φλύαρος υφυπουργός Ι. Παπαθανασίου επιμένει στις στατιστικές αλχημίες και στη γκρίζα προπαγάνδα, θέλοντας να πιστέψουμε πως το κρέας έγινε ψάρι. Βασικός στόχος του Παπαθανασίου είναι να πείσει πως τα πράγματα με τη νέα κυβέρνηση είναι πολύ καλύτερα απ' όσα ήταν με την προηγούμενη. Για το δίμηνο Δεκέμβρης-Γενάρης οι ανατιμήσεις που αναγέλθηκαν από τις βιομηχανίες και τους προμηθευτές του λιανεμπόριου είναι 2,89%, σύμφωνα με τις επεξεργασίες που κάνουν οι υπηρεσίες των οποίων προϊσταται ο Παπαθανασίου, ενώ το ίδιο διάστημα πέρσι ήταν 5,92%. Αρά, η

σημερινή κυβέρνηση άρχισε ήδη να ρίχνει το ρυθμό ανδύο των τιμών. Μόνο που και αλληθινά να είναι τα στοιχεία (που δεν είναι), εκείνο που μετράει είναι ότι οι ανατιμήσεις συνεχίζονται, ενώ μισθοί και συντάξεις υπερεργών και επομένων η αγοραστική δύναμη μισθωτών και συνταξιούχων πέφτει.

Στο κόλπο έχουν μπει και οι ιδιοκτήτες των σούπερ μάρκετ, οι οποίοι διά του προέδρου του ΣΕΣΜΕ Π. Παντελιάδη δήλωσαν ότι οι ανατιμήσεις σε βασικά προϊόντα κινούνται κάτω από τον πληθωρισμό! Ομως, ο ίδιος είχε δώσει πριν λίγο καιρό λίστα με τις ανατιμήσεις που επέβαλαν το τελευταίο τρίμηνο του 2004 33 βιομηχανίες τροφίμων, από την οποία προέκυπτε το ακριβώς αντίθετο αποτέλεσμα. Ο γραμματέας του ΣΕΣΜΕ Μ. Αποστόλου δήλωσε πρόσφατα ότι οι ανατιμήσεις που ανακοίνωσαν οι βιομηχανίες για το Γενάρη έφταναν ακόμα και στο 13%. Ο δε αντιπρόεδρος του ΣΕΣΜΕ Ν. Βερόπουλος μιλούσε σε ραδιοφωνικό σταθμό και υποστήριζε ότι για την ακρίβεια φταίνε οι βιομηχανίες που έχουν ανακοινώσει ανατιμήσεις που ξεπερνούν το 30%.

Είναι φανερό ότι ο ΣΕΣΜΕ προσφέρει πολιτική βοήθεια στην κυβέρνηση. Ισως να είναι μέσα στα ανταλλάγματα

για το εκ νέου άνοιγμα του ζητήματος του ωράριου λειτουργίας, η διεύρυνση του οποίου αποτελεί σταθερό αίτημα (και) του ΣΕΣΜΕ.

Στην προπαγανδιστική εκστρατεία της κυβέρνησης περιλαμβάνονται και οι έλεγχοι. Τί έλεγχοι, όμως; Εντελώς ανίσχυροι να επιβάλουν οποιαδήποτε συγκράτηση των τιμών, γιατί δεν έχουν τέτοιο αντικείμενο. Οι παραπομπές στην Επιπροπή Ανταγωνισμού δεν φέρουν κανένα αποτέλεσμα και αυτό το γνωρίζουν πολύ καλά και η κυβέρνηση και οι καπιταλιστές της βιομηχανίας και του εμπόριου.

Θα το ξαναπούμε, λοιπόν. Για τους εργαζόμενους δεν υπάρχει καμιά δυνατότητα άμυνας μέσω καταγγελιών, καταναλωτικών οργανώσεων (που υπάρχουν μόνο για να βολεύνται κάποια λαμπρόγια) και κρατικών ελέγχων. Η μόνη άμυνα που έχουν οι εργαζόμενοι είναι το μεροκάματο. Μόνο η αύξηση του μεροκάματου μπορεί να εξισορροπήσει την ακρίβεια. Η ακρίβεια δεν πρέπει να ξεχωρίζεται από το μεροκάματο. Ομως η πουλημένη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, υπογράφοντας επαίσχυντες διετείς συμβάσεις εργασιακής ειρήνης, στερεί από τους εργαζόμενους τη μόνη δυνατότητα άμυνας που έχουν απέναντι στον καλπαριό των τιμών.

Αρχισε το φαλίδισμα των κοινωνικών δαπανών

Πριν καλά-καλά στεγνώσει το μελάνι στην εγκύλιο του Γενικού Λογιστήριου του Κράτους, με την οποία υπουργεία και εποπτευόμενοι φορείς ενημερώνονταν να μη θεωρούν δεδομένες ούτε τις πιστώσεις που αναγράφονται στον προϋπολογισμό, διότι η εκταμίευσή τους θα εξαρτηθεί από την πορεία εκτελεστης του προϋπολογισμού (γράφουμε σχετικά στη σελίδα 3), μια νέα εγκύλιος με την υπογραφή του υφυπουργού Π. Δούκα υλοποιεί από τις πρώτες κιδούς μέρες της νέας χρονιάς αυτή την κατεύθυνση, πετσοκόβοντας μια σειρά από δαπάνες κοινωνικού χαρακτήρα. Είναι τόσο μεγάλο το ζόρι της κυβέρνησης Καραμανλή που δεν περίμενε τα μέσα της χρονιάς, που κα-

τά κανόνα βγαίνουν τέτοιες εγκύλιοι, αλλά καθορίζει από την αρχή τι και πόσο θα περικοπεί.

Σε ποσοστό 65% περικόπτονται οι εξής πιστώσεις των υπουργείων:

- ◆ Επιχορήγηση στα ΑΕΙ.
- ◆ Επιχορήγηση στα ΤΕΙ.
- ◆ Επιχορήγηση στα εκπαιδευτικά ιδρύματα για δαπάνες φοιτητικής μέριμνας.
- ◆ Επιχορήγηση στη Σιβιτανίδειο Σχολή.
- ◆ Επιδοτήσεις άγονων γραμμάτων κ.λπ.

Σε ποσοστό 50% περικόπτονται οι εξής πιστώσεις των υπουργείων:

- ◆ Επιχορήγηση για κάθε είδους έξοδα λειτουργίας των ελληνικών σχολείων της αλλοδαπής.

◆ Επιδόματα υπηρεσίας στην αλλοδαπή και επιμισθίων εκπαιδευτικών.

◆ Σχολικού αθλητισμού.

◆ Επιχορήγηση στον ΟΠΑΔ.

◆ Ειδική αποζημίωση πέραν του 5ημέρου στα υπουργεία Εμπορικής Ναυτιλίας και Δημόσιας Τάξης.

◆ Επιχορήγηση στους συγκοινωνιακούς φορείς για την κάλυψη των ελειμμάτων τους κ.λπ.

Επίσης, σε ποσοστό 65% περικόπτονται οι δαπάνες των περιφερειακών υπηρεσιών για τη μεταφορά μαθητών!

Οσες δαπάνες δεν μνημεύονται ρητά στην εγκύλιο περικόπτονται σε ποσοστό 75%.

■ Παρέμβαση εργαζόμενων στο Δήμο Καλλιθέας

Ντροπή!!! Βάλανε γυναίκες να δουλέψουν στα απορριμματοφόρα

Το ειδαμει και αυτό. Γυναίκες συναδέλφισσες τίσω από τα απορριμματοφόρα κι εμείς να είμαστε υποχρεωμένοι να εξηγήσουμε τα αυτονόητα των αυτονόητων.

Οτι δηλαδή είναι ανεπίτρεπτο για βιολογικούς - ιατρικούς λόγους οι συναδέλφισσες να κάνουν μια τόσο βαριά και ανθυγιεινή εργασία. Γιατί πέρα από τη μεγαλύτερη κούραση και εντατικότητα του ονήκει στο ΠΑΜΕ και εμπνέεται (η πλειοψηφία του) από τα ιδιαίτερα του κομμουνισμού. Για άλλη μια φορά επιβεβαιώνεται ότι ο κατήφορος δεν έχει πάτο, ότι η δίψα για εξουσία, για περισσότερη εξουσία μεταλλάξει και συνεχώς μεταλλάσσει τους υποτιθέμενους προοδευτικούς.

Οτι ο συμβιβασμός, ο συνεχής συμβιβασμός κάνει τους αριστερούς άτονους, άνευρους, ψεύτες και υποκριτές. Οταν έχουν το θράσος να ισχυρίζονται ότι μόνες τους, εθελοντικά!!!, πήγαν οι συναδέλφισσες πίσω από τα απορριμματοφόρα, δεν έχουμε αν υπάρχουν κι άλλες τέτοιες εθελόντριες συναδέλφισσες. Απλά, οικόμη κι αν υπάρχουν, όχι οι κομμουνιστές, όχι οι οριστεροί, όχι οι προοδευτικοί, όχι οι συνδικαλιστές, αλλά οι απόλοι άνθρωποι θα έπρεπε να ήταν στο καθημερινό στόχαστρο όλων των εργαζόμενων, ανεξάρτητα αν είναι γυναίκες ή άνδρες, αν δουλεύουν στην καθαριότητα ή στα γραφεία. Κάπι τέτοιο όχι μόνο σταμάτησε να υπάρχει, αλλά πολύ περισσότερο, πριν φτάσουμε στην προστασία των απονομώντων της εργασίας, στην προστασία των δικαιωμάτων της εργασίας, στην προστασία των ανθρώπων της εργασίας.

Γ' αυτό κανένας δε διανούνταν να αποπειραθεί να βάλει τις γυναίκες πίσω από τα απορριμματοφόρα. Οι συνθήκες βέβαια υγιεινής και ασφάλειας, οι συνθήκες των όρων και των μέσων αποκομιδής θα έπρεπε να ήταν στο καθημερινό στόχαστρο όλων των εργαζόμενων, ανεξάρτητα αν είναι γυναίκες ή άνδρες, αν δουλεύουν στην καθαριότητα ή στα γραφεία. Κάπι τέτοιο όχι μόνο σταμάτησε να υπάρχει, αλλά πολύ περισσότερο, πριν φτάσουμε στην προστασία των απονομώντων της εργασίας, στην προστασία των δικαιωμάτων της εργασίας, στην προστασία των ανθρώπων της εργασίας.

Εδώ έφτασαν τα πράγματα. Τραγική κατάληξη ενός συλλόγου που με όλες τις διαφωνίες που είχαμε, είχε

δείνωση της θέσης των ανδρών συναδέλφων που δουλεύουν στην καθαριότητα (μεγαλύτεροι τομείς, συνεχείς αλλαγές στο ωράριο, συνεχές κυνηγητό).

Μια καινούργια λαμπτήρα σε λίδα γράφει η προοδευτική διοίκηση του δήμου Καλλιθέας και το ταξικό συνδικάτο που ονήκει στο ΠΑΜΕ και εμπνέεται (η πλειοψηφία του) από τη μεγαλύτερη περιοδική στόνια που «παλεύονται» οι «απεργίες» της ομοσπονδίας, των τόσων προβλημάτων που συνεχώς επιδεινώνονται σε όλους τους χώρους και που οι εργαζόμενοι

■ Συμβασιούχοι στο Δήμο Καλλιθέας

Ενα προδιαγεγραμμένο «τέλος»

Στο Δήμο Καλλιθέας έπεισε η αυλαία της υπόθεσης των 90 περίπου συμβασιούχων που είχαν προσληφθεί την πενταετία 1995-2000. Μέρος της υπόθεσης ήταν η απεργία πείνας τριών από αυτούς, που η διοίκηση του δήμου αυθαίρετα είχε απολύσει ξεκόβοντάς τους από τους υπόλοιπους. Θεωρούμε υποχρέωσή μας απέναντι σε όσους συμπαραστάθηκαν στον αγώνα αυτόν, απέναντι σε όσους προβληματίζονται για το πώς και με ποιο τρόπο μπορεί να οικοδομηθεί κίνημα ενάντια στην ανεργία και τις ελαστικές σχέσεις εργασίας να δώσουμε τα αποτελέσματα αυτής της υπόθεσης.

Ας τοποθετήσουμε λοιπόν τις παραμέτρους της υπόθεσης :

- Οι εν λόγω συμβασιούχοι, όπως γίνεται με τη συντριπτική πλειοψηφία των συμβασιούχων, κάλυπταν θέσεις εργασίας μόνιμης-πλήρους απασχόλησης ή, όπως λέγεται στην διοικητική ορολογία, εξυπηρετούσαν πάγιες και διαρκείς ανάγκες. Παράνομα, κατά το προηγούμενο Σύνταγμα, οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης τους απασχολούσαν και τους πλήρωναν με αυτό τον τρόπο. Επρεπε και δικαιούνταν να γίνουν μόνιμοι υπαλληλοί.

- Στο Δήμο Καλλιθέας τα προηγούμενα χρόνια υπήρχε μια αγωνιστική στάση απέναντι στο θέμα αυτό. Ο Σύλλογος Εργαζόμενων θεωρούσε μέλη του τους συμβασιούχους και κυρίως είχε στην πρώτη γραμμή των διεκδικήσεών του την αποκατάσταση της αδικίας που γινόταν σε βάρος τους, τη μετατροπή των συμβάσεών τους σε αορίστου χρόνου ή τη μονιμοποίησή τους.

- Η παρανοία της ατομικότητας δεν είχε φτάσει στα σημερινά επίπεδα.

Υπήρχε ένα αγωνιστικό και συναδελφικό κλίμα που δυσκόλευε τη διοίκηση να περνάει τις επιλογές της, την υποχρέωνε να είναι κάπως συμμαζεμένη, την υποχρέωνε σε ορισμένες παραχωρήσεις απέναντι στα αιτήματα των εργαζόμενων.

Το θέμα βέβαια για τη διοίκηση δεν ήταν η μοίρα αυτών καθαυτών των 90 εργαζόμενων. Το ζήτημα ήταν ότι η διοίκηση ήθελε, ντε και καλά, να εφαρμόσει ελαστικές σχέσεις εργασίας, για να εξοικονομήσει χρήμα προς όφελος των παροικούντων την Ιερουσαλήμ και να «εξυπηρετεί», αναικιλώνοντάς τους, περισσότερους ψηφοφόρους της. Στην επιδίωξη ης αυτή διευκολύνταν όλο και περισσότερο από την αντιδραστικού ισχυρή της εργατικής νομοθεσίας, τη συνολική προσπάθεια της αστικής τάξης για περικοπή όσο γινόταν περισσότερων μόνιμων θέσεων εργασίας από το δημόσιο τομέα.

Από την μια έχουμε συνεχή υποχρήση του ρεφορμιστικού κινήματος και από την άλλη έχουμε όλο και περισσότερες νομικές δυσκολίες. Τότε εμφανίστηκαν οι δικηγόροι. Οχι ότι δεν υπήρχαν, αλλά πήραν πλέον την πρωταγωνιστικό ρόλο, αφού το ρεφορμιστικό κίνημα γινόταν όλο και πιο λάιτ, όλο και πιο αναπτυλεσματικό, ο κόσμος -που και αυτός είχε τις γενικότερες αναστολές, αλλά ήθελε να το παλέψει- έβλεπε προς τα εκεί πλέον την κυριότερη ελπίδα. Το χρήμα από το υστέρημα των συμβασιούχων άρχισε να ρέει άφθονο. Και το χρήμα, όπως όλοι ξέρουμε, έχει μαγικές ικανότητες. Χωρίζει τις καλύτερες οικογένειες, αλλά και ενώνει τα πιο απίθανα σύνολα. Εδώ έχουμε μια διαφορή πορείας ενότητας μεταξύ δικηγόρων και συνδικαλιστών. Τα πακέτα προσφοράς από

τα δικηγορικά γραφεία προς τις διοικήσεις των Συλλόγων δίνουν και παίρνουν. Το παραμύθι είναι καλό, κοστίζει λίγο, δεν έχει δράσιο. Δεν έχει, δηλαδή, την «υποχρέωση», την ανάγκη να συγκρουστεί, να κλείσει καμιά χωματερή, να βρεθείς μπροστά σε καμία αστική ΜΑΤΑ κλπ, κλπ. Όλα γίνονται ήσυχα και πολιτισμένα.

Ετσι κάπως έγιναν τα πράγματα και δω. Οι δικαστικές ενέργειες από υποβοηθητικές του κινήματος μετατρέπονταν σε πρωταγωνιστικές. Όσο το κίνημα απονόστησε τόσο η διοίκηση επιτίθονταν. Όσο η διοίκηση επιτίθονταν τόσο η συντριπτική πλειοψηφία του ΔΣ του συλλόγου εργαζόμενων, ΕΣΑΚ-ΠΑΣΚΕ (η ΕΣΑΚ ήταν αυτή που κινούσε τα νήματα του συμβιβασμού, λόγω συσχετισμού δυνάμεων, η ΠΑΣΚΕ απλώς ακολουθούσε, αφού είναι καθαρά παράταξη της διοίκησης) όλο και οπισθιωρούσε. Η διοίκηση έφτασε για πρώτη φορά στο σημείο όχι μόνο να μη πιστοποιεί ότι οι συνάδελφοι κάλυπταν πάγιες και διαρκείς ανάγκες, αλλά να αντιδικεί στο δικαστήριο και οι αγωνιστές της ΕΣΑΚ παραμύθιαζαν το κόσμο ότι όλα πάνε καλά.

Μετά ήρθε η δεύτερη ισχυρότερη κατραπακιά. Η διοίκηση με εντελώδης αυθαίρετο τρόπο -καλυπτόμενη νομικά από τον δικηγόρο της που, ω του θαύματος, είναι υποψήφιος βουλευτής του ΣΥΝ- πετάει από τη δουλειά 90 φύλακες, τους απολύτους. Ο σύλλογος τίποτα. Διαμαρτύρεται φραστικά, αφήνει τους ανθρώπους για καιρό στην ανεργία δηλώνοντας ότι διεκδικεί δήθεν-στα λόγια βέβαιατην επαναπτρόσληψή τους. Τρεις από τους απολυμένους, μη αντέχοντας την ανεργία και την κοροϊδία, προχωρούν σε απεργία πείνας. Το

«ταξικό» σωματείο, αντί να αρπάξει την ευκαιρία από τα μαλλιά, να συσπειρώσει όλους τους εργαζόμενους, μόνιμους και έκτακτους, για να μην έρθει σε σύγκρουση με τη διοίκηση στρέφει τους συμβασιούχους που δουλεύουν εναντίον των φυλάκων, των απεργών πείνας, πείθοντάς τους ότι η απεργία πείνας θα δώσει την δυνατότητα στη διοίκηση να τους απολύσει όλους. Ετσι, παρά τον αγώνα που δόθηκε, με σημαντική υποστήριξη από δυνάμεις της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς, με σημαντική, εκκωφαντική περιφρόνηση της υπόθεσης από τις δυνάμεις της μεγάλης κοινοβουλευτικής αριστεράς, η υπόθεση οδηγήθηκε στην ήτατα.

Βγήκαμε τότε και είπαμε ότι η ήτατα είναι όλων των εργαζόμενων, μόνιμων και έκτακτων, κυρίως των έκτακτων που είχαν μείνει στη δουλειά, γιατί με αυτή τη τακτική το μέλλον είναι πολύ δυσοίωνο. Τίποτα. Τα πράγματα στο Σύλλογο χειροτέρευαν με ραγδαίο ρυθμό. Ωστόπου μια ωραία πρωΐα, 17η Νοέμβρη του 2003 - ημέρα Πολυτεχνείου, ο δήμαρχος ανακοίνωσε την απόλυτη και των υπόλοιπων συμβασιούχων, υλοποιώντας απόφαση... δικαστηρίου. Εκλαψε βέβαια μαζί τους, όπως έκλαψε μαζί τους η πλειοψηφία του Συλλόγου. Μαζί ορκίστηκαν ότι θα κάνουν το παν να τους τακτοποιήσουν, αφού θα τους δώσουν... τη γενναία πριμοδότηση του νομοσχεδίου Σκανδαλίδη.

Εγινε διαγωνισμός μέσω ΑΣΕΠ και όταν βγήκαν τα αποτελέσματα οι συμβασιούχοι που έμειναν απ' έξω στράφηκαν νομικά εναντίον των συναδέλφων τους που είχαν περάσει. Εκεί έφτασαν τα πράγματα. Από ένα σύνολο 90 εργαζόμενων, οι 64 στρά-

φηκαν, με τη καθοδήγηση του «ταξικού» σωματείου, ενάντια στους απεργούς πείνας και τώρα, στο τέλος, ο ένας εναντίον του άλλου. Το σύστημα, οι κυβερνήσεις, οι νόμοι, τα δικαστήρια απαλλάσχηκαν από κάθε ευθύνη. Ο ένας όρμησε ενάντια στον άλλο. Αυτή η διαδικασία τρέναρε δυο χρόνια. Δυο χρόνια στην ανεργία φτωχοί άνθρωποι που είχαν περάσει στο διαγωνισμό. Ωστόπου το ΑΣΕΠ έστειλε πίσω τα χαρτιά και απαίτησε να τηρηθούν όσα προβλέπουν οι νόμοι, οι κανονισμοί πρόσληψης. Τελικό αποτέλεσμα: 16 μονιμοποιήσεις. Από τους 90 στους 16.

Αλλά αυτή είναι η μικρότερη ήττα. Η κυριότερη είναι η πολιτική ήττα που υπέστησαν οι εργαζόμενοι στη συνειδησή τους, μόνιμοι και έκτακτοι, μονιμοποιηθέντες και μη μονιμοποιηθέντες. Εννοείται βέβαια ότι από το 2003 και μετά δεν πλαύεται καθόλου το θέμα των συμβασιούχων που αυξάνονται και πληθαίνουν στο Δήμο Καλλιθέας. Οι συνάδελφοι έρχονται και φεύγουν χωρίς κανένας πια να ενδιαφέρεται γι' αυτούς. Εννοείται, επίσης, ότι το «ταξικό» σωματείο που καθοδηγείται από τους κομμουνιστές του ΚΚΕ είναι μέλος του συντονιστικού των ΟΤΑ του ΠΑΜΕ που «παλεύει» το ζήτημα των συμβασιούχων. Πού βρίσκονται; Ακόμα γίνονται έρευνες.

Εννοείται, τελος, ότι έχει ο καιρός γυρίσματα. Για όλους. Για τους φοβισμένους γραφειοκράτες, για τους «υπηρέτες» του λαού δημάρχους, για τις κυβερνήσεις, αλλά και για το ίδιο το σύστημα που υπηρετούν.

Υποσημείωση: Για τους «ταξικούς» συνδικαλιστές το αποτέλεσμα είναι θετικό!

Παντελής Νικολαΐδης

Λογιστικά παιχνίδια με τον αριθμό των ανέργων

Δεν ξέρουμε αν είναι τυχεροί ή άτυχοι όσοι δεν έτυχε να παρακολουθήσουν τον «λαϊβ» διάλογο Γιακουμάτου-Πρωτόπαπα από τη συχνότητα του «Φλαζ». Από τη μια σου ερχόταν να σπάσεις το ραδιόφωνο μ' αυτά που άκουγες και από την άλλη έλεγες «πείτε κι άλλω», καθώς στη διάρκεια του σκυλοκαυγάξ ξεβρακώνταν και ο ένας και ο άλλος και αποκάλυπταν στοιχεία από την απάτη που λέγεται «ενεργητικές πολιτικές απασχόλησης».

Ελεγε ο Πρωτόπαπας: «Καλά τα προγράμματα που επαναλαμβάνετε, τα δικά μας, αλλά ούτε με εμάς μπόρεσαν να δώσουν μια ολοκληρωμένη απάντηση στο θέμα της ανεργίας, ούτε με σας θα δώσουν». Αν τον είχες μπροστά σου,

ΑΠΟ ΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΠΡΟΣ ΟΛΟ ΤΟ ΔΑΣΟΣ

* Δεν είμαι καθόλου καλά ρε ούποτη μου! Είδα στον ύπνο μου τον Καραμανλή και τη Νατάσα! Σοβαρά μιλάω, ήμαστε σ' έναν παράξενο σιδηροδρομικό σταδιού που ήταν της Αθήνας λέει, εγώ γύριζα στη Θεσσαλονίκη κι αυτοί πήγαιναν εκδρομή με μια παρέα! Δεν είμαι καθόλου καλά...

* Βαριόμουνα, κοιμόμουνα, ονειρεύομουνα, σηκωνόμουνα, χτυπόμουνα, ακουγόμουνα.. Πόσες κατηγορίες έχουν τα νιάμου τελικά; Ατελείωτα...

* Η Κοκκινοσκουφίτσα δεν διαβάζει το «Πριν» και είναι αντίδετη στα ναρκωτικά. Της αρέσουν όμως τα πετυχημένα ανέκδοτα. Διαβάζοντας το «Ποντίκι» έμαδε την επιψημορία που έβγαλε το «Πριν» μετά την εκτέλεση του ειδικού φρουρού. Ρε ούποτη μου, είναι μακράν το καλύτερο ανέκδοτο της χρονιάς που μόλις μπήκε!!! Όχι τόσο το «δια ταύτα», όσο η συλλογιστική του. Αναζητήστε το.

* Αυτή η ιστορία του τύπου «δεν βγαίνει με ένα μισδό» έχει παλιές καταβολές και μάλλον αφορά συγκεκριμένο τομέα εργαζόμενων. Τέτοιες μέρες (16/1) του 1903, ο πλοίαρχος Δ. Γλάρης, μην έχοντας πόρους, πούλησε τη γυναίκα του σε οίκο ανοχής!!!

* Γενέδλια έχουν κάποιοι Δήμοι της γαλάζιας συμβασιεύουσας και μητρόπολης των βλακανίων. Στις 18/1/1934, αποσάθικαν από τη Θεσσαλονίκη κι ανακρούχτηκαν αυτόνομες κοινότητες οι: Νέα Ευκαρπία, Κορδελί, Μενεμένη, Σταυρούπολη, Αμπελόκηποι, Νεάπολη, Συκιές και Άγιος Παύλος. Να τους χαιρόμαστε...

* Παλιά στις βασιλόπιτες έβαζαν νομίσματα, συχνά μεγάλης αξίας (πενηντάρικα, κατοστάρικα). Τώρα βάζουν κάτι διαφημιστικά λαμαρινάκια [εξ ου και η φράση «δάγκωσε τη λαμαρίνα» ίσως]. Φυσικό. Αν βάλουν μεγάλο νόμισμα δεν συμφέρει, αν βάλουν μικρό δεν φαίνεται και δα καταλήξει -μέσω εντέρου- στην ΕΥΑΘ.

* Χιουμορίστας ο σεισμολόγος κ. Παπαζάχος. Να πάρουμε μέτρα και στην Ελλάδα για τα τσουνάμι, που ΙΣΩΣ κάποτε έρδουν. Εδώ δεν παίρνουμε μέτρα για τους δύο χιλιάδες νεκρούς στους δρόμους [εκτός αν δεωρούν μέτρα τα καραγκιοζίκια], τις πλημμύρες με μια ψιχάλα και την πορνογραφία που πρωθδύν και διακινούν ακατάπαυστα τα ΜΜΕ. Πλάκα έχει ο παρ' ολίγον πολιτικά κάντης.

* Τι λέει, σύντροφοι μαγαζάτορες; Ανασάντε οικονομικά με τις γιορτές; Την ίδια πλάκα έχετε κι εσείς. Ενα μεροκάματο για ένα τζήν, άλλο ένα για μια έξοδο σε ταβέρνα, δυο ώρες μισθωτής σκλαβιάς για έναν καφέ κι άλλη μια για τα τσιγάρα.

* Πώς το 'λεγε εκείνο το ωραίο; Ψωμιάδη έχουμε, Αλευρά έχουμε, Σημύτη έχουμε, Κουλούρη έχουμε, ψωμί όμως δεν έχουμε...

* Αχός βαρύς ακούγεται από Θεσσαλία μεριά, πολλά τρακτέρ παίρνουν μπρος. Ραντεβού στα Τέμπη για υπαίθριο ταίριουρο από βδομάδα.

* Τελικά, πώς γίνεται να έχει εξαρθρωδεί η τρομοκρατία και να συνεχίζονται τα τρομοκρατικά χτυπήματα; Όπως ακριβώς γίνεται, να ευημερούν οι αριθμοί και να λιμοκτονούν οι άνθρωποι. Απλά πράγματα.

* Κάλλιο Αλογοσκουφόδενε παρά Αλογοσκουφογύρευε.

* Τουριστική πλημμύρα στην Τουρκία: 17,5 εκατομμύρια τουρίστες και αύξηση κατά 25% από την περασμένη χρονιά, ενώ ο αριθμός των τουριστών έχει διπλασιαστεί σε σχέση με το 1999!!! Τα χαιρετίσματά μας στον Αβραμόπουλο.

* Στο διάστημα των εορτών δαπανήθηκαν από τα ελληνάκια 4 δις ευρώ σε είδη ένδυσης, υπόδησης, διασκέδαση και ταξίδια. Επίσης σε καζίνα, λαχεία και κρατικό τζόγο (βλέπε ΟΠΑΠ) δαπανήθηκαν 2,5 δις ευρώ! Από την άλλη, τα εορτοδάνεια που χορήγησαν οι τράπεζες, έφτασαν τα 180 εκατομμύρια ευρώ. Βγάλτε συμπέρασμα και ενημερώστε κι εμάς...

* Συνεχίζουμε την αριθμο-ποίηση: Οι κινέζοι έφτασαν αισίως να αριθμούν 1,3 δις ψυχές! Μόνο την ημέρα της πρωτοχρονιάς, γεννήθηκαν 20.000 παιδιά στην αχανή και παγκόσμια πρώτη στις εκτελέσεις πολιτών Κίνα!

* Αφού παιάνισε την επιστροφή του στους «μικρούς, ζεστούς χώρους» [είχαμε πει παλιότερα γι' αυτόν τον «έντεχνο» και «αναρχικό» καλλιέργη], επέστρεψε στους μεγάλους και κρύους χώρους [ένεκα τα ευρά] και στη συνέχεια χάθηκε από το προσκήνιο, επιστρέφοντας στη σιωπή της επαρχίας.

* «Δεν είμαστε ποιητές σημαίνει φεύγουμε. Σημαίνει εγκαταλείπουμε τον αγώνα. Παρατάμε τη χαρά στους ανίδεους, τις γυναίκες στα φιλιά του ανέμου και στη σκόνη του καιρού. Σημαίνει πως φοβόμαστε και η ζωή μας έγινε ξένη και ο δάναντος βραχινάς» [Γιώργος Σαραντάρης – «Δεν είμαστε ποιητές»].

Κοκκινοσκουφίτσα

IPAK

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

που επικαλείται το άρθρο του «Νιούσγουικ» είναι αποκαλυπτικά: «Ο σουνιτικός πληθυσμός δεν πληρώνει κανένα κόστος για την υποστήριξη που προσφέρει στους τρομοκράτες. Εμείς πρέπει αυτό να το αλλάξουμε».

Οπως ήταν επόμενο, ο αμερικανός υπουργός πολέμου Ντόναλντ Ράμσφελντ έσπευσε να χαρακτηρίσει ανοησίες την αποκάλυψη του «Νιούσγουικ». Ωστόσο, η εμφάνιση για πρώτη φορά στο Ιράκ μιας οργάνωσης που με ανακοίνωσή της την περασμένη Τετάρτη διακηρύσσει ότι στόχος της είναι να πολεμήσει την «τρομοκρατία» δημιουργεί βάσιμες υποψίες ότι η «επιλογή Σαλβαντόρ» δεν μελετάται απλώς, αλλά έχει ήδη τεθεί σε εφαρμογή.

■ Διαβρωμένοι από τους αντάρτες οι μηχανισμοί

Η επίθεση αυτοκτονίας στο χώρο της τραπεζαρίας στην αμερικανική βάση της Μοσούλης στις 21 Δεκέμβρη, με αποτέλεσμα το θάνατο 19 αμερικανών στρατιωτών, 3 Ιρακινών και τον τραυματισμό ακόμη 60 κατάφερε ισχυρότατο πλήγμα στο ηθικό του στρατού κατοχής και στην αξιοποιησία του αμερικανικού.

Οχι μόνο γιατί αποτελεί την πιο αιματηρή επίθεση από την αμερικανική εισβολή στο Ιράκ. Άλλα και γιατί δείχνει ότι οι κατακτητές δεν είναι ασφαλείς ούτε μέσα στα φρούρια τους. Γιατί το μήνυμα που δίνει στον Ιρακινό λαό είναι ότι «αν οι Αμερικανοί δεν μπορούν να προστατέψουν

τους δικούς τους στρατιώτες μέσα στις δικές τους στρατιωτικές βάσεις, πώς θα προστατέψουν εσάς». Γιατί, τέλος, η επίθεση αυτή, όπως και μια σειρά πολύνεκρων επιθέσεων σε επιλεγμένους στόχους τους τελευταίους μήνες δείχνουν ότι η ιρακινή αντίσταση διαβρώσει τους μηχανισμούς που οι Αμερικανοί έχουν στήσει ή προσπαθούν να στήσουν στο Ιράκ, ότι έχει παντού ανθρώπους που δίνουν στους αντάρτες πληροφορίες για τις κινήσεις του εχθρού, με αποτέλεσμα από τη μια να καταφέρουν να χτυπούν με επιτυχία σημαντικούς και καλά φρουρούμενους στόχους, με σοβαρό στρατιωτικό και πολιτικό αντίκτυπο, και από την άλλη να ξεφεύγουν από την επίθεση και τις παριδείς που τους στήνει ο εχθρός.

Ακριβώς αυτό το πρόβλημα επισημαίνουν και προειδοποιούν για τις επιπτώσεις του σχετικές εκθέσεις και αναλύσεις σε αμερικανικά έντυπα στον απόχρωση της επίθεσης στην αμερικανική βάση της Μοσούλης.

Για παράδειγμα, η αμερικανική εφημερίδα «Boston Globe» (25/12/04) σε άρθρο της με τίτλο «Οι αντάρτες διεισδύουν στο συναπτισμό», λένε οι ΗΠΑ, μεταξύ άλλων, αναφέρει: «Ιρακινοί αντάρτες και πληροφοριοδότες τους διεισδύουν σε αμερικανικούς οργανισμούς, στις ιρακινές δυνάμεις ασφαλείας και στα πολιτικά κόμματα, συνιστώντας συβαρή απειλή στις προσπάθειες να αντιστέψουν οι συγκεντρώνουν οι συμμαχικές δυνάμεις για τα σχέδια των ανταρτών.

Η διείσδυση στον ιρακινό στρατό και στις δυνάμεις ασφαλείας μάλλον είναι ο κανόνις και όχι η εξαίρεση, σύμφωνα με τη μελέτη ενός υπηρόβαθμου συμβούλου του Πενταγώνου για τις ιρακινές δυνάμεις ασφαλείας.

Οι στρατιωτικοί αναλυτές συμφωνούν ότι αυτή η διείσδυση είναι μια αυξανόμενη απειλή που υπονομεύει τις αμερικανικές και ιρακινές προσπάθειες να δημιουργήσουν βιώσιμες δυνάμεις ασφαλείας και να προστατέψουν τα συμμαχικά στρατεύματα από τις αυξανόμενες πολύνεκρες επιθέσεις....».

τη επιμένουν ότι εφαρμόζουν αυστηρότερα κριτήρια στις νέες στρατολογήσεις για τις ιρακινές δυνάμεις ασφαλείας και τους ιρακινούς και ξένους εργαζόμενους που έρχονται καθημερινά σε επαφή με τα αμερικανικά και συμμαχικά στρατεύματα. Χθες, οι αμερικανικές αρχές ανακοίνωσαν ότι μια νέα ομάδα θα διεξάγει πλατιά έρευνα για τα κενά και τα λάθη στην ασφαλεία των αμερικανικών και των ιρακινών κυβερνητικών εγκαταστάσεων.

Ομως η επίθεση αυτοκτονίας που σκότωσε 21 ανθρώπους μέσα στην αμερικανική βάση στο βόρειο Ιράκ έφερε στο φως αυτό για το οποίο έχουν προειδοποιήσει εδώ και μήνες αμερικανοί αξιωματούχοι: οι αντάρτες στο Ιράκ, συμπεριλαμβανομένων ιρακινών και ξένων μαχητών, δρουν όλοι και περισσότ

■ Παιδεία

Θα υπάρξει καλή και αγωνιστική χρονιά;

Το «αίσιο και ευτυχές 2005» είναι κατά τεκμήριο ανεκτιλήρωτη ευχή στο χώρο της Παιδείας.

Ενας γρήγορος απολογισμός σε καταστάσεις-γεγονότα που συνέβησαν μόλις τη φετινή σχολική χρονιά συνθέτουν ένα βαρύ γκρίζο τοπίο και κόβουν κάθε ελπίδα για ένα καλύτερο αύριο.

- Για μήνες παρέμειναν απλήρωτοι χιλιάδες αναπληρωτές και ωρομίσθιοι εκπαιδευτικοί, που αποτέλεσαν και φέτος την πλειονότητα των διορισμάτων.

- Η λύση που υιοθετήθηκε και από τη νεοδημοκρατική γηγεία του υπουργείου Παιδείας για την αντιμετώπιση των χιλιάδων κενών σε εκπαιδευτικό προσωπικό ήταν η συγχώνευση τμημάτων και η κατάργηση σχολείων, με πρόσχημα πάντα τον μικρότερο αφίθιμο μαθητών (μικρότερο των 30), λόγω της υπογεννητικότητας. Το χρόνιο αίτημα του εκπαιδευτικού κόσμου για μείωση των μαθητών ανά τμήμα με ανώτατο όριο τους 20 μαθητές, με νομοθετική ρύθμιση, έχει πάει περίπατο.

Κατόπιν τούτης της πρακτικής προβάλλει άκρως περιπατητική η προεκλογική δέσμευση της ΝΔ (αναφέρεται στο κυβερνητικό πρόγραμμα για την Παιδεία) για μείωση των μαθητών ανά τμήμα.

- Παραμένουν και σήμερα τα κενά σε εκπαιδευτικούς ειδικοτήτων, με αποτέλεσμα σχολεία να υπολειτουργούν.

- Οι εκπαιδευτικοί ειδικοτήτων έχουν μετατραπεί σε «πασπαρτού», ώστε να δίνεται η εντύπωση ότι τα σχολεία καλύπτουν τις ανάγκες του ωρολόγιου πρόγραμματος.

- Ιδιαίτερη επιφέρει στην παραμένει η κατάσταση στα κατ' ευφημισμόν «Ολοήμερα Σχολεία». Ναι, ναι! Εκείνα που ο Καραμανλής προε-

κλογικά χαρακτήριζε ολοήμερα παιδοφυλακτήρια και πάρκιν παιδιών.

- Τα μεγάλα λόγια για στήριξη της παιδείας και των εκπαιδευτικών εξατμίστηκαν νωρίς-νωρίς. Πού είναι αλήθεια αυτή η περίφημη προεκλογική εξαγγελία για σταδιακή αύξηση των δαπανών στο 5% του ΑΕΠ;

Οι πενιχροί μισθοί των εκπαιδευτικών καταβαροθρώθηκαν (όπως άλλωστε όλων των εργαζομένων). Η κυβέρνηση αρνείται να καταβάλει ακόμη και αυτά τα 103 ευρώ (υπόλοιπο του επιδόματος των 176 ευρώ), που ήταν προεκλογική της υπόσχεση.

- Οχι μόνο δεν υπήρξαν αυξήσεις αλλά έγινε προσπάθεια και για περικοπές. Υλοποιώντας νόμο που ψήφισε στην εκπνοή της θητείας της η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, η ΝΔ έκοψε το «κίνητρο απόδοσης» από τους εκπαιδευτικούς που βρίσκονται σε εκπαιδευτική άδεια ή στη μετεκπαίδευση.

Ανάλογη οδηγία φαίνεται να υπάρχει και για την περικοπή του οικογενειακού επιδόματος σε εκπαιδευτικούς που τα παιδιά τους φοιτούν σε μεταπτυχιακά προγράμματα και δεν έχουν συμπληρώσει το 240 έτος της ηλικίας τους, με ερμηνεία αντίστοιχης διάταξης του παραπάνω νόμου. Καταφανής, λοιπόν, η προσπάθεια να μετρηθεί και κοπεί και η μπουκιά ακόμη απ' το στόμα των εκπαιδευτικών.

- Το υπουργείο Παιδείας δηλώνει ότι βιάζεται να τελειώνει με την αξιολόγηση των ΑΕΙ, ώστε να πάει με αυτή στις βολίτσες του στη νέα συνάντηση των υπουργών Παιδείας της ΕΕ τον προσχή Μάιο.

Πλώρη βάζει και για την υλοποίηση των δεσμεύσεων που απορρέουν απ' τη Διακήρυξη της Μπολόνιας (τρεις κύκλοι σπουδών, εκ των οποίων ο πρώτος, ο προπτυχιακός, τριετούς διάρκειας). Υπήρξε αναφορά του ίδιου του Καραμανλή κατά τη συζήτηση για την Παιδεία στη βουλή.

- Δυσβάσταχτο και άλυτο και σήμερα το πρόβλημα της ανεργίας. 80.000 υπολογίζονται φέτος οι εκπαιδευτικοί που θα πάρουν μέρος στο διαγωνισμό του ΑΣΕΠ τον ερχόμενο Μάρτιο. Από αυτούς μόνο 5.949 θα διοριστούν την επόμενη διετία. Θυμάστε μήπως το αγαπημένο σλόγκαν παλιών και νέ-

ων κυβερνώντων ότι μόνο με την κατάργηση της επετηριδικής και την καθιέρωση του διαγωνισμού θα αντιμετωπίζονται το πρόβλημα της αδιοριστίας;

- Στα πρόθυρα της κατάρρευσης και τα Τεχνολογικά Ιδρύματα, αλλά και πολλά Πανεπιστήμια (πχ. Δημοκρίτειο). Τα ΤΕΙ αδυνατούν να καταβάλλουν τις αμοιβές στους αρμόσιμους εκπαιδευτικούς για το τρίμηνο Οκτωβρίου-Δεκεμβρίου, ενώ δεν μπορούν να εξοφλήσουν και τους εκδότες για την αγορά των συγγραμμάτων των φοιτητών. Μήνες τώρα ζητούν επιχορήγηση με 50 εκατ. ευρώ ώστε να μπορούν να λειτουργήσουν στοιχειωδώς και το υπουργείο Παιδείας τα εμπαιζεί δίνοντά τους μόνο 13 εκατ. ευρώ.

Απειλές για δύο κινητοποιήσεις (τριώρης διάρκειας) κάθε εβδομάδα εκτοξεύονται απ' το εκπαιδευτικό πρωτοποριακό με την έναρξη των μαθημάτων και αποχή από την εξεταστική Φεβρουαρίου. Ο κόμπος έρταισε πια στο χέρι.

- Το υπουργείο Παιδείας δηλώνει ότι βιάζεται να τελειώνει με την αξιολόγηση των ΑΕΙ, ώστε να πάει με αυτή στις βολίτσες του στη νέα συνάντηση των υπουργών Παιδείας της ΕΕ τον προσχή Μάιο.

Πλώρη βάζει και για την υλοποίηση των δεσμεύσεων που απορρέουν απ' τη Διακήρυξη της Μπολόνιας (τρεις κύκλοι σπουδών, εκ των οποίων ο πρώτος, ο προπτυχιακός, τριετούς διάρκειας). Υπήρξε αναφορά του ίδιου του Καραμανλή κατά τη συζήτηση για την Παιδεία στη βουλή.

- Πρωθείται η αναγνώριση των Κέντρων Ελευθέρων Σπουδών από το παράθυρο και η ακαδημαϊκή ισοτιμία

ξένων πτυχίων τριετούς φοίτησης με τα ελληνικά πτυχία τετραετούς φοίτησης και συνεπώς αμφισβητείται ο δημόσιος χαρακτήρας της ανώτατης εκπαίδευσης και γίνεται πράξη η υποβάθμιση των πανεπιστημιακών σπουδών στη χώρα μας μέσω της νέας πρότασης σχεδίου νόμου για το νέο ΔΙΚΑΤΣΑ.

Ολα αυτά είναι ελάχιστα από τα μύρια όσα προβλήματα της Παιδείας.

Τις τελευταίες μέρες δίνεται η εντύπωση –κυρίως μέσα απ' τον αντιπολιτεύμενο τύπο– ότι επίκεινται σοβαρές κινητοποίησης των εκπαιδευτικών και θερμός Φλεβάρης.

Αν εξαρέσει κανείς την τριτοβάθμια εκπαίδευση (ιδίως τα ΤΕΙ), όπου όντως μπορεί να υπάρξουν αγώνες, η κατάσταση στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση δεν είναι ιδιαίτερα ενθαρρυντική.

Γνώση και κατανόηση της δύσκολης κατάστασης υπάρχει. Δυσαρέσκεια, αιθδία για όλες τις κυβερνητικές πολιτικές των τελευταίων χρόνων υπάρχουν. Η ανεμπιστοσύνη στους χειρισμούς της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας ξεχειλίζει.

Δεν υπάρχει η πίστη στις ιδιες δυνάμεις. Βαριά πέφτει η σκιά της αντίληψης ότι οι αγώνες είναι αναποτελεσματικοί, λείπει το όραμα, η πίστη στη συλλογικότητα.

Αν δε σπάσει τούτο το απόστημα, αν δεν υπάρξει έγερση απ' τον καναπέ, αν δε σπάσει ο βραχινάς της ανάθεσης ευθυνών, οραμάτων, διεξαγωγής και διαχείρισης των αγώνων σε κάποιους «ειδικούς», «ικανούς» ή και «φωτισμένους», ε, τότε η ευχή για «καλή και αγωνιστική χρονιά» θα έχει πέσει στα σκουπίδια.

Γιούλα Γκεσούλη

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Ο νέος χρόνος μου υπέδειξε πως δεν είναι σωστό να στέλνω γράμματα μόνο σε έναν από εσάς και να τον υποχρεώνω να σας τα διαβάζει για να μαθαίνετε τα νέα. Ετοι μοιόν, από δω και μπροστά τα γράμματα απευθύνονται σε όλους σας, τέρμα οι αγαπαρείς του Δημήτρη.

Ο κύριος λόγος που δεν έγραψα τόσο καιρό, είναι ότι είχαμε πολλές και σοβαρές κυνηγικές ασχολίες. Τι να σας πρωτογράψω; Από πού ν' αρχίων; (Πού να τελειώσω ξέρω). Κατ' αρχήν, είχαμε την κυνηγική υποχρέωση να αντισταθμίσει τους καλικάντζαρους. Εκείνα τα διαολεμένα πλάσματα που λαθρομεταναστεύουν κάθε χρόνο τέτοιο καιρό και χαλάνε τις δουλειές και τ' αποκτήματα των εντίμων ελλήνων νοικοκυράριων, όπως λέει και ο Χέρι-Χέρι Πλευροβορίδης. Των καλικάντζαρων, που άλλοι λένε ότι είναι εξαθλιωμένοι εργάτες του κέντρου της γης και άλλοι, ότι είναι νόθια παιδιά της γιαγιάς Εξουσίας. Κρίνοντας από τις φάτσες και τη συμπεριφορά τους, τείνω τελικά να πιστέψω το δεύτερο, ειδικά όταν θυμάμαι την Γιάννα (φάτσα) ή τον πολύ Ζωγρόπουλο (συμπεριφορά).

Είχαμε επίσης τις λαμπρές γιαγιάς της χολητοπερίνης, των αγίων τριγλυκερίδων και της αγίας κατανάλωσης, που μας απορρόφησαν τα μάλα... Είχαμε το θλιβερό harrington στο Α.Τ. (Αργανικό Ταράκουλο) Αγίου Παντελεήμονα, το οποίο ευτυχώς αποτελεί μεμονωμένο περιστατικό, εις απάντηση των μεμονωμένων περιστατικών που βαρύνουν την εκτελεστική ευστία.

Είχαμε την «φριχτή δολοφονία» (συγνάμη που αντιγράφω λόγια α-γι-λλων) του ειδικού φρουρού, αλλά και τον φριβέρο σεισμό που λύγισε τελικά τις εκπλήκτικές αντ

Ο μπερντές του Καραγκιόζη

Τα γεγονότα που διαδραματίστηκαν το βράδυ της περασμένης Κυριακής στο γήπεδο της Νέας Σμύρνης έδειξαν με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο το αποκρουστικό πρόσωπο του ελληνικού ποδοσφαίρου και ξέσκισαν το φανταχτερά όμορφο περιτύλιγμα με το οποίο το είχαν ντύσει, μετά την κατάκτηση του Euro 2004.

Αν κάποιος δεν ασχολείται συστηματικά με το ποδόσφαιρο, είμαι σίγουρος ότι έχει χάσει το μπούσουλι και δεν μπορεί να βγάλει άκρη για το τι πραγματικά έχει συμβεί, ακόμη και αν έχει διαβάσει όλο τον αθλητικό τύπο και έχει παρακολουθήσει όλες τις τηλεοπτικές εκπομπές που έχουν γίνει για το θέμα. Ο λόγος είναι πολύ απλός. Κανένας από τους εμπλεκόμενους σε αυτό που ονομάζουμε ποδοσφαιρικό κύκλωμα δεν θέλει να πει τα πρόγραμμα με το όνομά τους, κανένας δεν θέλει να ξεκαθαρίσει η νοστρή κατάσταση που επικρατεί, προκειμένου να μη χάσουν το «μεροκάματο». Αρκεί να τονίσουμε το γεγονός ότι όλοι, Πανιώνιος, Ολυμπιακός, μπάτσοι, παράγοντες, δημοσιογράφοι και πολιτικοί, λένε ο καθένας το δικό του ψέμα ή, για να είμαστε πιο ακριβείς, λένε ένα μέρος της αλήθειας για να ενισχύσουν την άποψη και τη θέση τους.

Αν προσπαθήσουμε να «ανηγεύσουμε» το πώς και το γιατί έγιναν τα επεισόδια στο γήπεδο της Νέας Σμύρνης, κινδυνεύουμε να μπλέξουμε σε «σεναριολογία», αφού οι συμπτώσεις είναι πάρα πολλές και αλληλουσμπληρούμενες ως προς το αποτελεσμα, για να πιστέψουμε ότι για όλα φταίει η «κακιά ώρα» και η ανικανή αστυνομία (η ανικανότητα της αστυνομίας είναι το μόνο ανομφισθήτο δεδομένο, χωρίς όμως να υιοθετούμε την άποψη ότι για όσα τραγικά έγιναν έχει την αποκλειστική ευθύνη).

Ας βάλουμε όμως τα γεγονότα σε μια χρονική σειρά, μήπως και καταφέρουμε να βγάλουμε το «διά ταύτα».

Μια βδομάδα πριν την διεξαγωγή του αγώνα ο «απλός φίλαθλος» του Πανιώνιου και ανδιοτελής εργάτης του ελληνικού ποδοσφαίρου Αχιλλέας Μπέος άνοιξε την αυλαία δηλώνοντας ότι η ΠΑΕ Πανιώνιος δεν θα δώσει εισιτήρια στον Ολυμπιακό. Ο Ολυμπιακός αντέδρασε με πολύ έντονο τρόπο, απέρριψε την πρόταση του Πανιώνιου για συμφωνία μη μετακίνησης οπα-

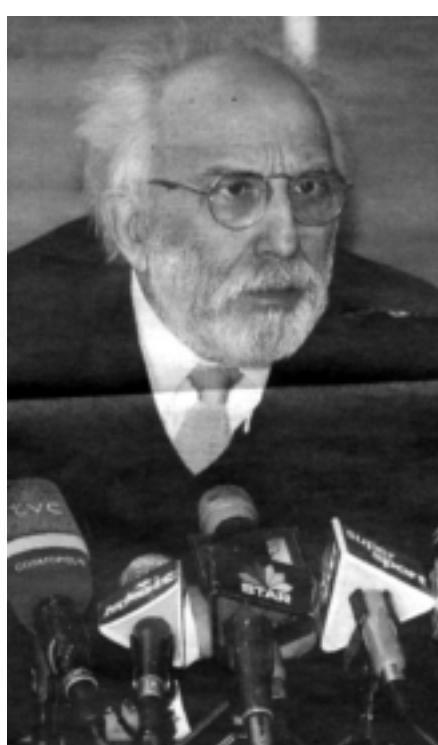
δών, ανέβασε τους τόνους, έφερε το θέμα στην ΕΠΑΕ απαίτησε και τελικά κατάφερε να πάρει το 5% των εισιτηρίων, δηλαδή 322 εισιτήρια. Η κατάσταση είχε ξεφύγει από κάθε έλεγχο, ακούστηκαν και γράφτηκαν χοντρές κουβέντες και υπονοούμενα, με αποτέλεσμα οι οπαδοί των δυο ομάδων να θεωρήσουν «χρέος τιμῆς» την επικράτηση επί του αντι-

vo 322 οπαδοί της ομάδας πήγαν στην Νέα Σμύρνη.

Οι «παράνομοι» περιμένουν να ανοίξει η θύρα 7 για την οποία έχουν προμηθευτεί εισιτήρια. Την ίδια στιγμή ο Μπέος αντιλαμβάνεται (οι πληροφορίες της στήλης λένε ότι ήταν σε γνώση του από την πρώτη στιγμή ότι μεγάλος αριθμός εισιτηρίων έχει περιέλθει στην κατοχή οπαδών του Ολυμπιακού) ότι υπάρχουν οπαδοί του Ολυμπιακού με εισιτήρια για τη θύρα 7 και αφού πρώτα εγκανιάζει το Μουσείο του Πανιώνιου, παρουσία της υφυπουργού Πολιτισμού, δίνει εντολή να μην ανοίξει η θύρα 7 και καμιά δεκαριά μπράβοι με ρόπταλο αναλαμβάνουν να περιφρουρήσουν την είσοδο. Οι οπαδοί του Ολυμπιακού αντιλαμβάνονται την κατάσταση, εκμεταλλεύονται την έλειψη της αστυνομικής δύναμης και μπαίνουν στο γήπεδο με ντου τρέποντας σε φυγή τους μπράβους (εδώ έχουμε το ψέμα του Μπέου που ισχυρίζεται ότι οι οπαδοί του Ολυμπιακού μπήκαν στο γήπεδο με ντου, χωρίς να έχουν εισιτήρια).

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

Ο κύριος «ΠΑΜΕ ΣΤΟΙΧΗΜΑ»

πάλου τους. Και φτάσαμε στη μέρα της κρίσης.

Οι οπαδοί του Ολυμπιακού σύμφωνα με το σχέδιο της αστυνομίας, μαζεύονται στο «Διογένη», με σκοπό να τους πάνε συνοδεία στο γήπεδο. Αντί όμως για 322, στον τόπο συνάντησης, συγκεντρώνονται 1000 -1200 ερυθρόλευκοι οπαδοί, η πλειοψηφία των οποίων έχει στην κατοχή της εισιτήρια για θύρα στην οποία θα βρίσκονται οπαδοί του Πανιώνιου. Το σύνολο των οπαδών του Ολυμπιακού και όχι μόνο 70 άτομα (το ψέμα των μπάτων), συνοδεύονται από άνδρες των MAT, ξεκινούν για το γήπεδο και όταν φτάνουν εκεί γίνεται ο διαχωρισμός τους σε δύο ομάδες. Οι «νόμιμοι» 322 οδηγούνται με συνοδεία αντρών των MAT στο ειδικό κλουβί της θύρας 9, από όπου θα παρακολουθήσουν λίγη ώρα αργότερα από «πρώτο τροπέζι πίστω» την παράσταση. Οι εντολές που έχουν είναι να μην κουνηθούν από τη θέση τους, παρά μονάχα αν κινδυνεύει η σωματική τους ακεραιότητα, και τις τηρούν κατά γράμμα (το ψέμα της ΠΑΕ Ολυμπιακός που ισχυρίζεται ότι μό-

θεί το ποδόσφαιρο (αυτό άλλωστε είναι ευθύνη της πολιτείας και των ανθρώπων του ποδοσφαίρου, τα λέων καλά συνάδελφοι); και τέλος η κυβέρνηση και ο υφυπουργός Αθλητισμού Γ. Ορφανός κρύβονται, για τον απλούστατο λόγο ότι τα γεγονότα της Νέας Σμύρνης έχουν ξεσκίσει το όμορφο περιτύλιγμα με το οποίο είχαν ντύσει το ελληνικό ποδοσφαίρου, για να κρύψουν το αποκρουστικό του πρόσωπο.

Στο άμεσο μέλλον θα ξεκαθαρίσει ακόμη περισσότερο η κατάσταση και θα μπορούμε να κάνουμε αποτίμηση των γεγονότων, χωρίς να χρειαστεί να κάνουμε σενάρια. Σαν πρώτη εκτίμηση μπορούμε να πούμε ότι η κατάσταση έξεφυγε από τον έλεγχο Μπέου και Κόκκαλη και σε συνδυασμό με την ανικανότητα των μπάτων να διαχειριστούν τα δεδομένα που διαμορφώθηκαν, είχε σαν αποτέλεσμα τα άσα είδαμε στις τηλεοράσεις μας.

Οι δύο ομάδες έχουν αφήσει στη μπάτη τις μογκέτες και προσπαθούν να γλιτώσουν την τιμωρία με βάση το άρθρο 21. Μέχρι τη στιγμή που γράφεται το σημείωμα ο μοναδικός χαμένος είναι ο Γ. Ορφανός και η κυβέρνηση, για τους οποίους υπάρχει μια και μοναδική διέξοδος, για να μετριάσουν το αρνητικό κλίμα σε βάρος τους. Να τιμωρηθούν παραδειγματικά οι δύο ομάδες, προκειμένου να ικανοποιηθεί η απαίτηση της κοινής γνώμης. Όσο για το ποδόσφαιρο, αυτό έχει χάσει από νωρίς κάθε ελπίδα...

Κος Πάπιας

ΥΓ: Υποψήφιος πρόεδρος της ΕΠΑΕ και επίσημα ο Αλέξανδρος Λυκουρέζος. Από τις «προγραμματικές» δηλώσεις του αντιγράφουμε το παρακάτω απόστολο: «Κύριο μελήμα μου θα είναι η οικονομική εξυγίανση των ΠΑΕ, η απαλλαγή τους από τα χρέα, μέσω της εισόδου του πρωταθλήματος στο Στοίχημα». Οπως καταλάβατε, βρισκόμαστε ένα βήμα πριν την είσοδο των ελληνικών ομάδων στο Στοίχημα και το ερώτημα της στήλης προς την κυβέρνηση είναι το εξής: εξυγιάνθηκε το ελληνικό ποδόσφαιρο και μπορούν πλέον οι ελληνικές ομάδες να μπουν στο κουπόνι ή άλλαξε η γραμμή; Οπως καταλαβαίνετε, το ερώτημα είναι ρητορικό.

■ ΝΤΕΙΒΙΝΤ ΡΑΣΕΛ

I love Huckabee

Αυνήθιστη κωμωδία που πραγματεύεται ερωτήματα γύρω από την ανθρώπινη ύπαρξη. Γραφείο... υπαρξιακών ντεκτέκτιβ αναλαμβάνει τη διαλεύκανση των βαθύτερων μυστηρίων της ζωής μέσω της παρακολούθησης των καθημερινών δραστηριοτήτων των πελατών του. Μια σειρά από πρόσωπα μπλέκουν σε μπερδεμένες καταστάσεις αλλά και μεταξύ τους, προσπαθώντας να κατανοήσουν τον κόσμο γύρω τους.

Η ταινία αυτή, τέταρτη κατά σειρά του Ράσελ (γνωστότερη απ' όλες οι «Τρεις ήρωες»), θα μπορούσε να έχει ενδιαφέρον, αν

δεν έρεπε σε μια εξεζητημένη πολυπραγμοσύνη και μια κουραστική φλυαρία που της αφαιρεί την όποια ουσία. Το διάστημα καστ πη τη στελεχώνει (Ντάστιν Χόφμαν, Νάσιμ Γουότς, Μάρκ Γουόλμπεργκ, Ιζαμπέλ Ιπέρ, Τζουντ Λο κλπ.) παραπαίει και αυτό, αδύναμο να υπερασπίσει μια ταινία που παιζοντας από τη μια με την «αβάστοχη ελαφρότητα του είναι» και από την άλλη με υπαρξιακά ζητήματα δεν ξέρει τελικά πού στ' αλήθεια να πάει.

■ ΑΛΕΞΑΝΤΕΡ ΠΕΙΝ

Πλαγίως

Ο ελληνικής καταγωγής Αλέξαντερ Πέιν είναι από τις καλές περιπτώσεις σύγχρονων αμερικάνων σκηνοθετών. Οσοι έχουν δει το «Σχετικά με το Σμιντ» αντιλαμβάνονται ότι έχουν να κάνουν με έναν ικανό και σοφάρδ σκηνοθέτη που έχει άποψη για τα πράγματα. Πιστεύει ότι η σημερινή εποχή χρειάζεται απεγνωσμένα ανθρώπινες ταινίες. Τον συγκινούν ιστορίες σαν το «Sideways», που μιλούν για ανθρώπινα πλάσματα, την

ανθρώπινη φύση, ανθρώπους με ελαττώματα και στιγμές αφιοβητούμενες, που δεν έχουν απαραίτητα ευτυχή κατάληξη. Οι ήρωές του αυτή τη φορά δύο μισοσπουτυχημένοι σαραντάρηδες, κατά τη διάρκεια ενός ταξιδίου στους αμπελώνες της Καλιφόρν

Τα Τράπεζας πά', ασ' σ' άλλ' το μέρος, σύρ'νε και πταίρ'νε το αίμα σ' με τα τόκους. Το Κράτος πά', ζατίμ', άλλο αφωρισμένον. Σμίεται με το' εμπόρ'ς κι είνας ασ' σ' έναν το μέρος κι άλλο ασ' σ' άλλο, γαμούν τον εφτωχόν Βασικός μέτοχος και ο λαός βασικά α-μέτοχος VELLEZER TANE SHQIPTARE PUNETORE!

◆ Δολοφονία μεν, αλλά τώρα... όλα μελετώνται (ενώ πριν ήταν τρομοκρατία με ερωτηματικό). Ζόρια...

◆ Με ρυθμό 10,4% θα πρέπει να αυξηθούν φέτος τα δημόσια έσοδα... καθώς το 2004 κληροδότησε στο νέο έτος μια μαύρη τρύπα 1,2 δισ. ευρώ (ΕΘΝΟΣ, 5/1/2005). Ωχ, ωχ, πάλι η τρύπα μας θα μεγαλώσει!

◆ Πρωτοβουλία Γκαργάνα για λύση στο ασφαλιστικό (το αισθάνομαι αυτό το ευρωπέος).

◆ «...και χρόνια πολλά σε όσους γιορτάζουν» (ειδήσεις 902 TV, 6/1/2005) (αγάλι-αγάλι γίνεται η αγουρίδα αγγούρι).

◆ ««Εισβολή» στο λιανεμπόριο - οι δύο γερμανικές αλυσίδες τροφίμων και ιλεκτρικών ειδών, Tengelmann και Media Markt αντίστοιχα, έρχονται στην Ελλάδα και εκτιμάται ότι θα προκαλέσουν σοβαρές αναταραχές στο λιανεμπόριο. «Χτυπώντας» τις τιμές ευελπιστούν να κερδίσουν μερίδια της αγοράς» (ΕΘΝΟΣ-MARKET, 1,2/1/2005) Κατά τα άλλα... έξω οι Κινέζοι!

◆ «Σχέδιο νόμου επεξεργάζονται στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης προκειμένου να προχωρήσουν στην ίδρυση Σώματος Εθελοντών Αστυνομικών» (εφημ. «αιχμή», φ. 23, 12ος 2004). (Ελα τντες, τώρα και μπάτσοι εθελοντές!)

◆ «Δώδεκα εκατ. ευρώ... μας κόστισαν οι πέτρες που χρησιμοποιήθηκαν στο ιστορικό κέντρο της πόλης». Μαρούσι. Σύνολο κόστους... πετρών: 12.000.000 ευρώ! («αιχμή», Δεκέμβρης 2004). Α, ρε «μπταχαλέριος», υπάρχει ένας δήμος που σας... σκέφτεται...

◆ Και παπάδες και εκπαιδευτικοί (περισσότερες πληροφορίες, εφημ. «ΕΠΙ ΤΑ ΠΡΟΣΩ», ΓΕΝΑΡΗΣ 2005).

◆ Η ΝΔ κυβερνάει, το

Συμμετοχική δημοκρατία

ΠΑΣΟΚ (συν)αντιπολιτεύεται, ο ΣΥΝ μετακινείται (σαν τις πλάκες του Ινδικού ωκεανού), το ΚΚΕ ανεβαίνει στον τελευταίο όροφο να γλιτώσει επικίνδυνα τσουνάμι, οι «εκτός βουλής» αλλά «εντός των τειχών» επαναστάτ-βαυακαλίζονται, σε πτοιους άλλους απ' αυτούς που «μια ζωή τον τρώνε από πίσω» (εργοζάνεργους) πέφτει ο κλήρος (κοινώς φλουρί);

◆ «3ο Ελληνικό Κοινωνικό Φόρουμ- μεταξύ φθοράς και αφθαρσίας». ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΛΑΗ, Δεκέμβρης 2004. Εξ οικείων τα βέλη...

◆ «Ένα κύμα αλληλεγγύης των ανθρώπων και των πολιτών προς τους πληγέντες και πάσχοντες σαρώνει τον πλανήτη. Αυτό είναι πολύ ενθαρρυντικό. Και ουσιωδώς αριστερό». (Στ. Σταυρόπουλος, ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 4/1/2005).

Δηλαδή, βρισκόμαστε ένα μόδις τσουνάμι πριν την... επανάσταση;

◆ 8.400 τα επήσια διδακτρά

του Ελληνικού Ανοιχτού Πανεπιστήμου: ανοιχτό αλλά με κλειστές τις πόρτες (με την ανεργία να την μετράει το 35% των αποφοίτων του).

◆ ««Ανάσταση» της αριθμητικής μας πολιτικής» βλέπει (στην ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 5/12/2004) ο Γ. Δελαστίκ. (Τελικά αυτή η «ανεξάρτητη αριστερά» χωράει παντού. Ομως και την λέξη «ανεξάρτητη» την ιδιοποιήθηκε - στην δημοιουργία της «Ανεξάρτητης Αριστεράς» είχε πρωτοστατήσει ο μπαρμπα-Γιάννης Γαλανόπουλος-Ανέστης);

◆ «3ο Ελληνικό Κοινωνικό Φόρουμ- μεταξύ φθοράς και αφθαρσίας». ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΛΑΗ, Δεκέμβρης 2004. Εξ οικείων τα βέλη...

◆ «Ένα κύμα αλληλεγγύης των ανθρώπων και των πολιτών προς τους πληγέντες και πάσχοντες σαρώνει τον πλανήτη. Αυτό είναι πολύ ενθαρρυντικό. Και ουσιωδώς αριστερό». (Στ. Σταυρόπουλος,

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 4/1/2005).

Δηλαδή, βρισκόμαστε ένα μόδις τσουνάμι πριν την... επανάσταση;

◆ 8.400 τα επήσια διδακτρά

καταθλιπτικά» τρελλόχαπτα;

«Το αποκαρδιωτικό είναι ότι η νέα κυβέρνηση, αντί να προωθήσει μεταρρυθμίσεις για το μελλον, σκαλίζει σκάνδαλα για να μεγεθύνει την απαξίωση του παρελθόντος» (Π. Τσίμας, ΤΑ ΝΕΑ, 11-12/12/2004). Οδηγίες προς κυβερνώντες: βουρ στο ξέσκιμα!

◆ Η Γιάννα σε νοσοκομείο από... υπερκόπωση. (Ε! κουράζονται τα σαγόνια...).

◆ Bush-tin: αμερικανορώσικος ιμπεριαλισμός.

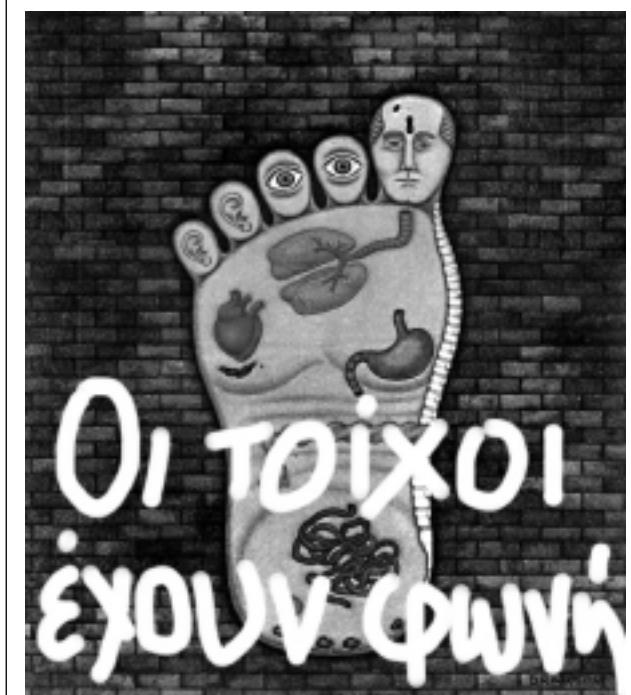
◆ Καλός φασίστας ο νεκρός φασίστας (γράφει η εφημερίδα CLASS WAR, τ.85, καλοκαίρι 2003).

◆ Για τα μεταλλαγμένα λόγια πολύς (παραδείγματα στην τύχη: «δαίμων της οικολογίας», τ. 44, μηνιαίο ένθετο της ΑΙΓΗΣ, Δεκέμβρης 2004 -άρθρο του Γιάννη Ελαφρού στην ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ 19/12/2004, κ.ο.κ.). Για κείνα τα «βιολογικά» σκατά κουβέντα δεν γίνεται (κι ας έγραψε περί του θέματος η ΚΟΝΤΡΑ...).

◆ «Μελέτη της ΓΣΕΕ λέει ότι το πρόβλημα (το ασφολιστικό) μετατοπίζεται για μετά 20 έτη» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 4/1/2005). Με όλα λόγια, εργαζόμενοι καθίστε να σας πηδήξουν (γιατί ο Χριστάρας γουστάρει το... γραμματίκι του ΠΑΣΟΚ).

◆ Μάλλον λύθηκαν όλα τα προβλήματα στην Τσιάπας μας και ο υπο-κάπται Μάρκος το χειρίζεται στη... συμμετοχική συγγραφή (αφιερωμένο...).

Βασίλης

◆ Ανυπακοή, απειθαρχία, κόντρα στο συμβίβομό και στη μοιρολογία (Πανσπουδαστική)

Καλό σύνθημα, έτοι; Ολίγον αόριστο, αλλά αρκετά ριζοσπαστικό. Άλλα επειδή δοι λίγο πολύ είμαστε γνωστοί και γείτονες στη μικρή χώρα της φαιδρής πορτοκαλέας, θα θελαμε να δούμε ένα μικρό παράδειγμα συλλογικής ανυπακοής και απειθαρχίας απέναντι στο καθεστώς, στο υπουργείο Παιδείας, σε κάτι τέλος πάντων, που οργάνωσε η Πανσπουδαστική. Γιατί οι κομμουνιστές, όπως λένε και οι καθοδηγητές από το κόμμα (συγνώμη, μου πάτει βαρύ να το γράψω με Κεφαλαίο), χαρακτηρίζονται πέρα απ' όλα τα άλλα ηρωικά (που διεξάγονται στα γραφεία) για τη συνέπεια λόγων και έργων. Εάν λοιπόν δεν έχουμε ούτε ένα παράδειγμα συλλογικής προσπάθειας για ανυπακοή και απειθαρχία στην πράξη, έχουμε πλήρη-επαναλαμβάνουμε πλήρη-διάσταση λόγων και έργων. Άλλα αυτό-όπως θα έλεγε και ο καθοδηγητής από το κόμμα για τους προδότες του ΣΥΝ- είναι το κυριότερο χαρακτηριστικό του οπορτονισμού. Πολύ καλό για να είναι αληθινό, παιδιά, το σύνθημά σας.

◆ Απέναντι στον ατομικό δρόμο προχωράμε ενωπικά και απαντόμε συλλογικά ενάντια σε: ιδιωτικά πανεπιστήμια-εντατικοποίηση των σπουδών μας-καθηγητική αυθαιρεσία-αξιολόγηση / 2 κύκλοι σπουδών-κατάργηση ασύλου/καταστολή-εργασιακή ανασφάλεια-πολέμους (Ανεξάρτητη Αριστερή Παρέμβαση Πολιτικών Μηχανικών)

Αυτον τον γενικό αφορισμό των πολέμων τον έχουμε ξανασχολιάσει, δεν θα το επιχειρήσουμε ξανά τώρα. Άλλα, ρε αδέρφια, το άλλο, το «κατάργηση ασύλου/καταστολή», όπως κι εσείς λέτε, είναι μέρος του γενικότερου τρομοκρατικού σχεδίου του αμερικανικού ιμπεριαλισμού, της ΕΕ (όπως σας αρέσει πολύ να λέτε) και του ελληνικού κράτους ειδικά. Μέσα σ' αυτό το σχέδιο, περιλαμβάνονται οι νέοι τρομονόμοι που εφαρμόζονται κατά παράβαση κάθε ήνους δικαίου στις αίθουσες και στα κελιά του Κορυδαλλού. Δεν το αντιληφθήκατε ή σας έπεισε ο Δελαστίκ ότι πρόκειται για πράκτορες της CIA και για σκηνοθετημένο παταχίδι των μυστικών υπηρεσών; Οπως και να 'χει, με την πολιτική και την πρακτική σας έχετε -όπως λέει η παροιμία- και την πίτα σωστή και το σκύλο χορτάτο. Και επαναστάτες και μακριά από τα θέματα που καίνε. Άλλα αυτό είναι το έτερο μεγάλο χαρακτηριστικό του οπορτονισμού. Τι κρίμα που ενώ διακηρύσσετε σε όλους τους τόνους ότι είστε ριζοσπάστες, ποτέ δεν επιχειρήσατε -πολιτικά πάντα- να σπάσετε τις ρίζες του δέντρου απ' όπου προέρχεστε.

◆ Μια κοινωνία που εμποδίζει τις επιθυμίες διεγείρει την επιθετικότητα (Α)

Βεβαίως. Εχετε απόλυτο δίκιο. Ομως, για να είναι αποτελεσματική η επιθετικότητα, χρειάζεται να κατευθυνθεί στις βάσεις του συστήματος, για να τις καταστρέψει και κυρίως να συγκεντρώσει μαζί της αυτούς που είναι απαραίτητοι για να πετύχει το εγχείρημα. Τους εργάτες, τους καταπιεσμένους. Άλλως η μπάλα -για να χρησιμοποιήσουμε ένα ποδοσφαιρικό συμβολισμό- όχι απλά δεν θα μπει στα αντίπα

■ Συνελήφθη και δικάζεται ξανά τη Δευτέρα

Κάτω τα χέρια από τον Γ. Μοναστηριώτη

Το περασμένο Σάββατο συνελήφθη ξανά ο Γιώργος Μοναστηριώτης και αφού ηρθηκε το Σαββατοκύριακο οδηγήθηκε στο Αυτόφωρο Πενταμέλες Ναυτοδικείο Πειραιά, κατηγορούμενος ξανά για λιποταξία, για το διάστημα από τον Οκτώβρη του 2004 μέχρι σήμερα. Ζήτησε αναβολή και η δίκη του θα γίνει τη Δευτέρα 17 Γεννάρη στις 9 το πρωί στο Ναυτοδικείο Πειραιά (Ακτή Μουτσοπούλου 66).

Πρόκειται για μια νέα προκλητική ενέργεια της στρατοκρατίας ενάντια σ' έναν αγωνιστή που με τη στάση του συμβολίζει τα αντιπολεμικά αισθήματα του ελληνικού λαού, την άρνησή του να συνδράμει με οποιονδήποτε τρόπο την ιμπεριαλιστική εκστρατεία και τη βάρβαρη κατοχή του Ιράκ από τη συμμαχία των «σταυροφόρων» ενάντια στην τρομοκρατία.

Ο Μοναστηριώτης υπηρετούσε με θητεία πενταετούς κατάταξης (ΕΠ.Υ.) στο Πολεμικό Ναυτικό και συγκεκριμένα στη φρεγάτα «Ναυαρίνο». Το Μάιο του 2003 το πολεμικό αυτό καράβι πήρε εντολή να πλεύσει στον Περσικό για να συνδράμει στον ιμπεριαλι-

στικό πόλεμο κατά του Ιράκ. Τότε ο Γ. Μοναστηριώτης αρνήθηκε να συμμετάσχει στην ιμπεριαλιστική αποστολή και αποχώρησε από τις τάξεις του Πολεμικού Ναυτικού, αρνούμενος να αναλάβει ξανά υπηρεσία. Ολα αυτά τα δημοσιοποίησε με δημόσια δήλωσή του, η οποία έτυχε ευρείας δημοσιότητας και προκάλεσε θετική αίσθηση. Ήταν ο πρώτος οπλίτης του ελληνικού στρατεύματος που αρνήθηκε να συμμετάσχει σε μια ιμπεριαλιστική εκστρατεία, ευθυγραμμίζομενος με το τεράστιο αντιπολεμικό κίνημα που εκείνη την περίοδο δονύσει ολόκληρη την Ελλάδα.

Αυτό ήταν που συγκέντρωσε σε βάρος του την μήνιν της στρατοκρατίας και της πολιτικής εξουσίας. Ο ίδιος επεδίωξε να απολλαγεί από την υποχρέωση συμμετοχής του στο στράτευμα, επισκεπτόμενος επανειλημμένα το Γενικό Επιτελείο Ναυτικού, τη Διεύθυνση Ναυτικής Εκπαίδευσης και το Ναυτοδικείο. Επεδίωξε να δηλώσει και τυπικά την παραίτησή του, όμως προσέκρουε συνεχώς άλλοτε στην άρνηση, άλλοτε στην ευθυνοφορία και άλλοτε στην επίκληση άγνοιας των

νόμων από τους διάφορους αρμόδιους.

Ετσι, κηρύχτηκε λιποτάκτης και μια μέρα που επισκέφτηκε ξανά το Ναυτοδικείο για τη διερεύνηση της υπόθεσής του συνελήφθη και δικάστηκε επ' αυτοφώρω σε ποινή φυλάκισης τριών ετών και τεσσάρων μηνών, χωρίς η έφεσή του να έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα. Ετσι, οδηγήθηκε με συνοπτικές διαδικασίες στις φυλακές Κορίνθου. Τότε ξέσπασε ένα πλατύ κίνημα αλληλεγγύης, στο οποίο δεν συμμετείχαν μόνο άνθρωποι από τον αντιεξουσιαστικό χώρο (στον οποίο ανήκει ο Μοναστηριώτης) και την επαναστατική αριστερά, αλλά και κοινοβουλευτικές δυνάμεις, συνδικάτα και άλλοι φορείς. Ετσι, το Αναθεωρητικό Δικαστήριο Αθηνών υποχρέωθηκε να αναστείλει την εκτέλεση της ποινής του και να τον αποφυλακίσει μέχρι την εκδίκαση της έφεσής του.

Μετά την αποφυλάκισή του ο Μοναστηριώτης προσήλθε στη Διεύθυνση Ναυτικής Εκπαίδευσης με σκοπό να υποβάλει δήλωση παραίτησης και να απολλαγεί από το καθεστώς ένταξής του στο στράτευμα, το οποίο δεν τον

εκφράζει συνειδησιακά και εξέλισσεται γι' αυτόν σε καθεστώς αναγκαστικής εργασίας. Και πάλι, όμως, δεν κατέστη δυνατόν να υποβάλει την παραίτησή του και να γίνει αυτή δεκτή, με την επίκληση των ίδιων γραφειοκρατικών λόγων. Ετσι, λίγες μέρες μετά την αποφυλάκισή του, κοινοποίήσε στον υπουργό Εθνικής Αμυνας και στον αρχηγό ΓΕΝ εξώδικη δήλωση παραίτησής του, ενώ λίγες μέρες μετά ο δικηγόρος του Κώστας Παπαδάκης υπέβαλε αίτημα συνάντησής του με τον υπουργό για την υποστήριξη της παραίτησης.

Αντί για απάντηση σ' αυτό το αίτημα, ήρθε η νέα σύλληψη και παραπομπή σε νέα δίκη με την ίδια κατηγορία. Η πρόκληση γίνεται ακόμα μεγαλύτερη. Πρόκληση όχι μόνο προς τον Μοναστηριώτη, που πληρώνει την άρνησή του να συμμετάσχει σε έναν άδικο ιμπεριαλιστικό πόλεμο, αλλά στα εκφρασμένα αντιπολεμικά και αντιιμπεριαλιστικά αισθήματα του ελληνικού λαού. Ως πρώτη πράξη αντίστασης σ' αυτή την πρόκληση ας είναι η παρουσία μας τη Δευτέρα το πρωί στο Ναυτοδικείο του Πειραιά.

■ 5-6 Φλεβάρη στο Πάντειο

Αντιτρομοκρατικό Φεστιβάλ

Με ενταπικούς ρυθμούς γίνονται οι προετοιμασίες για το διήμερο «Αντιτρομοκρατικό Φεστιβάλ», που θα οργανώσουν το Σαββατοκύριακο 5-6 Φλεβάρη στο Πάντειο Πανεπιστήμιο οι Κινήσεις Αλληλεγγύης στους Πολιτικούς Κρατούμενους. Εχει ήδη καταρτιστεί το πρόγραμμα των κεντρικών εκδηλώσεων του διήμερου και μέσα στη βδομάδα αναμένεται να κυκλοφορήσει και η αφίσα, που θα περιλαμβάνει και τις υπόλοιπες εκδηλώσεις (καλλιτεχνικές και άλλες).

Οι τρεις κεντρικές εκδηλώσεις θα αναφέρονται στις εξής θεματικές ενό-

τητες:

- ◆ Διεθνής «αντιτρομοκρατική» εκστρατεία - Στο στόχαστρο οι ελευθερίες και η ελευθερία.
- ◆ Πολιτικοί κρατούμενοι - Διεθνείς και ελληνικές εμπειρίες αλληλεγγύης.
- ◆ Η νέα δίκη για την υπόθεση του ΕΛΑ - Από τις έκτακτες δίκες στη συλλογική ευθύνη.

Ιδιαίτερη σημασία έχει η συμμετοχή στη δεύτερη εκδήλωση αγωνιστών από τη Γερμανία και την Ιταλία, οι οποίοι υπήρχαν για πολλά χρόνια πολιτικοί κρατούμενοι, καπηγορούμενοι για συμ-

μετοχή στη RAF και τις Ερυθρές Ταξιαρχίες.

Προγραμματίζονται, επίσης, δυο μεγάλες συναντίες (μία για κάθε μέρα) και πολλές παράλληλες εκδηλώσεις (εκθέσεις φωτογραφίας και βιβλίου, συνεχείς προβολές βίντεο κ.ά.).

Εκδηλώσεις προγραμματίζονται οι Κινήσεις Αλληλεγγύης και σε όλες πόλεις, σύμφωνα με τις αποφάσεις που πάρθηκαν στο πανελλαδικό διήμερο του περασμένου μήνα. Το διήμερο αυτό ήταν ένας σημαντικός σταθμός που σηματοδότησε ένα καινούργιο ξεκίνημα για το κίνημα αλληλεγγύης.

Αλληλεγγύη

Δεν είμαστε εμείς που θα εμποδίσουμε οποιονδήποτε άνθρωπο να εκφράσει την αλληλεγγύη του στους σεισμόπλκτους και πλημμυρόπλκτους της ΝΑ Ασίας έγραψε στο κύριο άρθρο της περιοδικής μας την προηγούμενη βδομάδα, προσπαθώντας να βάλει τα όρια μεταξύ αλληλεγγύης και φιλανθρωπίας. Στις μέρες που πέρασαν η ανάγκη γι' αυτόν τον διαχωρισμό έγινε πιο επιτακτική. Γιατί η επίσημη προπαγάνδα ξεπέρασε τα όρια της επιδεικτικής φιλανθρωπίας. Εγινε προπαγάνδα, μηχανισμός χειραγώγησης. Σε βαθμό που να οδηγεί ακόμα και σε κάλεσμα για μη συμμετοχή στη συγκέντρωση βοήθειας που γίνεται από τους κρατικούς και κρυπτοκρατικούς φορείς. Γιατί αυτή η συμμετοχή μετατρέπεται στο αντίθετό της.

Δεν είναι μόνο η ανέξοδη διαφήμιση διάφορων κροίσων των επιχειρήσεων, της τέχνης, του αθλητισμού, που πρόσφεραν εκαντόντας χιλιάδες ευρώ σε τηλεοπτικούς μαραθώνιους αγάπης. Είναι και τα ιδεολογήματα που συνοδεύουν αυτούς τους μαραθώνιους. Εφτασαν ακόμα και στο σημείο να συσχετίζουν τη συμμετοχή απλών ανθρώπων στη συγκέντρωση βοήθειας με το κίνημα του εθελοντισμού στη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων, που ευτυχώς δεν είχε ανάλογη συνέχεια στην κοινωνίκη μας ζωή. Λες και υπάρχει οποιοσδήποτε συσχετισμός ανάμεσα σε μια πράξη αλληλεγγύης προς ανθρώπους που δοκιμάζονται σκληρά και σε μια πράξη τζάμπα δουλειάς για μια μπίζνα από την οποία κονόμοσαν μια χούφτα καπιταλιστικές επιχειρήσεις.

Ισως είναι η στιγμή να σταθούμε αποφασιστικά αντίθετοι σε κάθε πιθανολογία. Γιατί η αφορημένη ουμανισμός είναι ο χειρότερος σύμβουλος όταν βρισκόμαστε αντιμέτωποι με φαινόμενα καθαρά πολιτικά. Αυτή τη στιγμή μπροστά μας δεν έχουμε μόνο ανθρώπους που υποφέρουν, τους οποίους πρέπει να βοηθήσουμε. Εχουμε ανθρώπους που υποφέρουν για συγκεκριμένο λόγο, οι οποίοι θα εξακολουθήσουν να υποφέρουν, ανεξάρτητα από τη δική μας βοήθεια. Κι έχουμε ακόμα ένα σύστημα που προσπαθεί να αποσείσει τις ευθύνες του γι' αυτή την πρωτοφανή τραγωδία και ταυτόχρονα να βγάλει υπεραξία, μετατρέποντας την τραγωδία σε επικερδή επιχείρηση.

Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι οι απλοί άνθρωποι που σπεύδουν να προσφέρουν βοήθεια από το ιστέρημα τους είναι άνθρωποι έντιμοι, ανιδιοτελείς, ανυπερόβουλοι, ευαίσθητοι, γενναιόδωροι, αλτρουϊστές (με όλες τις αντιφάσεις που περικλείουν αυτοί οι χαρακτηρισμοί στην πραγματική ζωή, εν αντιθέσει με τα ρομαντικά βιβλία που τους εξιδανικεύουν). Με όλο το σεβασμό, όμως προς αυτές τις ιδιότητες των απλών λαϊκών ανθρώπων, οφείλουμε να μιλήσουμε με τη γλώσσα του φλωρεντίνου συγγραφέα: «Ο δρόμος προς την κόλαση είναι στρωμένος με τις καλύτερες προθέσεις».

Υπό τις παρούσες συ